

Τῇ ΙΣΤ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

† Μνήμη τῆς ἐξ Ἑδέσσης ἀνακομιδῆς τῆς ἀχειροποιήτου Εἰκόνης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡτοι τοῦ Ἁγίου Μανδηλίου, τοῦ Ἁγίου

Μάρτυρος Διομήδους ἐν τοῦ

† Ἁγίου Γερασίου τοῦ ἐν Κεφαλληνία.

ᾠχος 4 Πα

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι
Κυ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ου

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

ᾠχος 4 Πα

χ π
π
q

των πιστων σε προστατην και τα χυναν
τι λη πτο ρα ο σι ω τα τε Πα ατερ θε
ο φο ρε Γε ρα σι με α νε δει ξε Θε ο ος
ε πι γης ο παντων των ον των κηδεμων
θε ρα πευ εις γαρ σω μα α των και ψυ χων τα
πα θη τη ση χα ρι τι δο ζα τω σε δο
ξα σαν τι λαμπρως δο ζα τω σε ε θ αυ μα
στω σαν τι δο ζα τω ε νε ρ γουν τι
δι α σου πα σιν ι ι α α μα α τα

Δόξα. Ὅμοιον.

Ἦχος ᾠ Πα

π
π
π

των Τρι κα λων τον γονον Κε φαλ λη νων

το κλε ι σμα Ὁ μα λων Μο νης των προ στα

α την σε ευ φη μου μεν Γε ρα σι με ε

βι ω σας γαρ εν τη δε τη ζω η ως αγ γε

λος ου ρα νι ος Θε ου δι ο δο ξη ση ξι ω ω

θη και α φθαρ σι ας σω μα σου το παν

τι μον δο ο ξα τω σε δο ξα σαν τι Χρι στω

δο ξα τω σε ε α φθαρ τω σαν τι δο ξα

τω δω ρη σα με νω σε πι στοις πρε σβυν

α α κοι οι μη η τον

π
π

Καὶ νῦν.

Ἀπολυτίκιον

Ἰχθὺς ὁ Παῖς

^Ⲫⲛ ⲡ
^ⲡⲓⲥ
Ⲅν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε
φυ λα ζας ⲁⲗⲏ εν τη Κοι μη σει τον κο σμον ου
κα τε λι πες Θε ο το κε Με τε στης προς
την ζω ην ⲁⲗⲏ μη τηρ υ παρ χου σα της ζω
ης ⲁⲗⲏ και ταις πρε σβει αις ταιςσαι αις λυ τρου με
νη εκ θανα του τας ψυ χα ας η η μω ω ω ων ⲡⲓⲥ

Μετὰ τὴν α' σπιχολογίαν, κάθισμα.
ᾠχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Νεοφανέντος σου, τῇ οἰκουμένη σοφέ, καὶ
πλουτισθέντος σου, ταῖς θεϊκαῖς ἀρεταῖς,
λελαμπρυσμένος φωστήρ ἀναπεφάνθης· ὅθεν ὡς
στερέωμα, Ἐκκλησίας τεθέντα σε, ἄσμασι
γεραίρομεν, ὡς ἀστράπτοντα χάρισι. Διὸ καὶ σὲ
προστάτην πλουτοῦντες, ὕμνοις τὴν σὴν τιμῶμεν
μνήμην.

Δόξα.

Τὴν καθαρότητα, τῆς διανοίας σου, καὶ τὸ
ἐπίμονον, τὸ τῶν καμάτων σου, τὴν τε
ἰσάγγελον ζωὴν, ἰδὼν ὁ στεφοδότης, χάρισι
ἐλάμπρυνε, καὶ λαμπρῶς σε ἐδόξασε, φύλακα
παρέχων σε, καὶ ἡμῶν ἀντιλήπτορα. Διὸ καὶ
εὐχαρίστως ἡ νῆσός σου, δόξαν Θεῷ
προσαναπέμπει.

Καὶ νῦν. *Τῆς ἐορτῆς.*

Ἐν τῇ γεννήσει σου, σύλληψις ἄσπορος, ἐν
τῇ κοιμήσει σου, νέκρωσις ἄφθορος, θαῦμα ἐν
θαύματι διπλοῦν συνέδραμες Θεοτόκε· πῶς γὰρ
ἡ ἀπείρανδρος, βρεφοτόφος ἀγνεύουσα; Πῶς δὲ
ἡ Μητρόθεος, νεκροφόρος μυρίζουσα; Διὸ σὺν
τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν β' σπιχολογίαν, κάθισμα.

ᾠχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐπὶ γῆς ὡς ἄσαρκον, ἐν ἀρετῇ διαπρέψας, πολιτείας γέγονας, ἐπουρανίου ἐργάτης· Πνεύματος δὲ, τοῦ Ἀγίου φανεῖς δοχεῖον, χάριτι, θαυμάτων μάκαρ ἀντεδοξάσθης. Διὸ πάντες σοῦ τὸ σκῆνος σέβομεν πόθῳ θεῖε Γεράσιμε.

Δόξα, ᾠχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἀρετῶν φαιδρότητι, κεκοσμημένος, τὴν στολὴν τῆς χάριτος, μάκαρ ἐδέξω ἐκ Θεοῦ, καὶ τὸ σεβάσμιον σκῆνός σου, πιστοῖς ἐδόθη, πηγὴ χαριτόβρυτος.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Τῇ σεπτῇ κοιμήσει σου, ἡ οἰκουμένη, τῷ αὐλῷ πνεύματι, πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι· χαῖρε Παρθένε, χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Μετὰ τὸν πολυέλεον, κάθισμα.

ᾠχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τῆς ἀγάπης τῷ ἔρωτι πτερωθεῖς, καὶ φωτὶ τῷ τῆς χάριτος ἐλλαμφθεῖς, τὸν κόσμον κατέλιπες, καὶ Χριστῷ ἠκολούθησας, ἀγγελικῶς τὸν βίον, τελέσας ὡς ἄσαρκος, κεκαθαρμένος

ὅλος, ψυχῇ τε καὶ σώματι. Ὅθεν καὶ δοχεῖον, τοῦ Θεοῦ χρηματίσας, τὴν χάριν ἀπείληφας, ὡς μισθὸν τῶν καμάτων σου, τοῦ τελεῖν τὰ θαυμάσια, θεοφόρε Γεράσιμε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. *Τῆς ἐορτῆς.*

Ἡ Θεὸν συλλαβοῦσα ἄνευ σποράς, σαρκωθέντα τεκοῦσα δίχῃ φθοράς, τὴν νέαν ἀμφιέννυσαι, ἀφθαρσίαν τοῦ πνεύματος· ὡς γὰρ ζωῆς σὺ Μήτηρ, καὶ πάντων Βασίλισσα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστης, Παρθένε τὴν ἄϋλον. Ὅθεν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, νεφέλη πηγάζουσα, τῆς ζωῆς ἡμῶν νάματα, Θεομήτωρ Πανάμωμε, πρέσβευε τῷ Σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι τὴν σεπτὴν σου μετástασιν.

Τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ Ἦχου.

Ἦχος ᾠδῆς

Ἐκ νεοτητοός μου πολλά
 πολεμει μεπαθή ἄλλαυτος ἀντιλά
 βου καί σου Σωτήρ μου
 Οἱ μισούντες Σιών αἰσχύνθητε
 ἀποτοῦ Κυρίου ὡς χορτὸς γάρβυρι
 σεσθήα πεζηραμμένοι
 Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ
 Πνεύματι
 Ἄγιῳ Πνεύματι πάσα ψυχὴ ζῶ
 οὐ οὐταὶ καὶ καθάρσει υψοῦται λαμπρυνε

ται τη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο
 κρυ φι ως
 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 τον αι ω νων α μην
 Ἁ γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα
 της χα α ρι τος ρει θρα αρ δευ ο ον τα α
 πασαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

Προκείμενον Ὦχος δ'

Τι ι μι ος ε ναν τι ι ον Κυ ρι
 ου ο θα να τος του Ο σι ου αυ του ου (δύς)

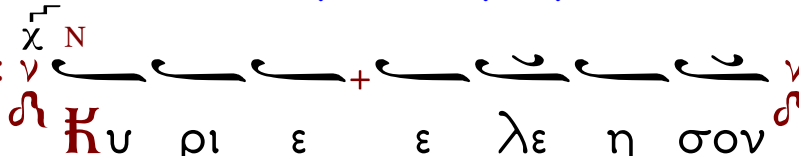
Στίχ. Τί ανταποδώσωμεν τώ Κυρίῳ περὶ
 πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Τὸ τρίτον. ⁶_λ
 Τι μι ος ε ναν τι ι ον Κυ
⁶_λ ⁶_λ ⁶_λ
 ρι ι ι ου ο θα ανατος του Ο
⁶_λ ⁶_λ ⁶_λ ⁶_λ
 σι ι ου αυ του ου ου ου ου ου ου ου ου

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου

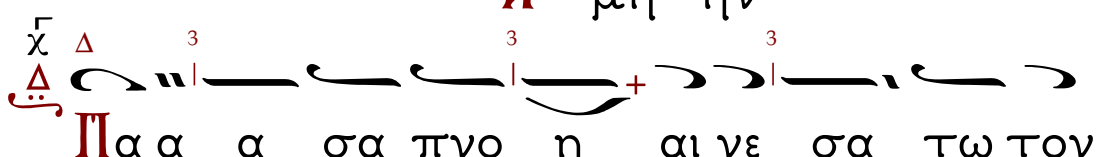
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω

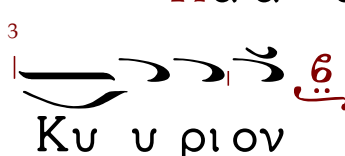
Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

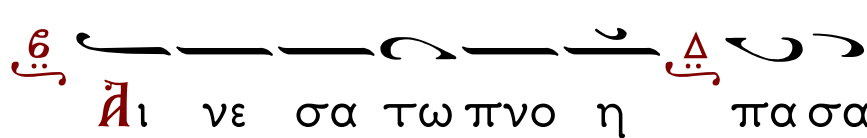
Ὁ Χορός: ^χ ^N ^ν
Κυ ρι ε ε λε η σον

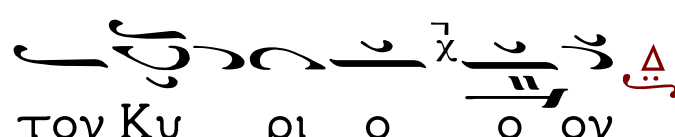
Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός:
Ἀ μη ην

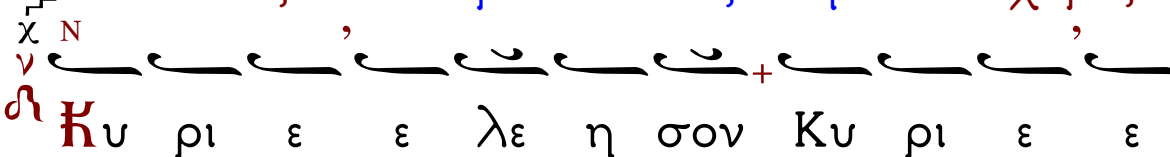
^χ ^Δ ³ ³ ³
Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

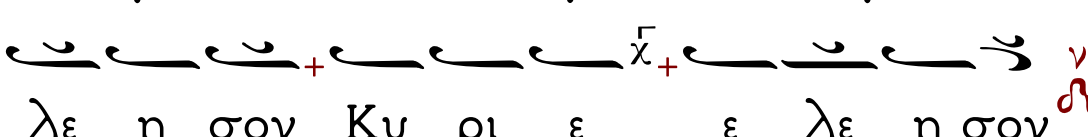
³ (Δίς)
Κυ υ ριον

Τὸ τρίτον
Ἀι νε σα τω πνο η πα σα

τον Κυ ρι ο ο ον

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταζιωθῆναι .. Ὁ χορός:

^χ ^N ^ν
Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε

 ^χ ^ν
λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

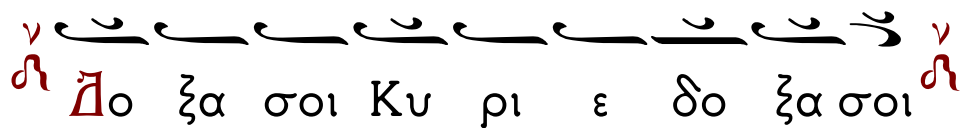
Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου

Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός: **Κ**αι τω πνευματισου

Ὁ Ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός: **Δ**οξα σοι Κυρι εδοξα σοι

Ὁ Ἱερεύς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: **Δ**όξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ν΄ ψαλμός χῦμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

Δοξα Πατρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι

Ταις του σου Οσιου πρεσβειαις εε

λεημον εξαλειψον τα πληθη των εμω

ων εγκληματων

και νυν και αι και εις τους αιωνας

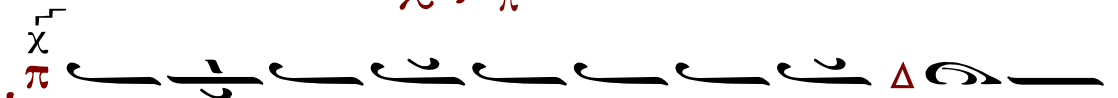
των αιωνων αμην

Ταις της Θεοτοκου πρεσβειαις εε

λεημον εξαλειψον τα πληθη των ε

μωων εγκληματων

Ἦχος λ̣ π̣ Πα

 Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
 το με γα ε λε ος σου και κα τα το
 πλη θος των οικτοιρμων σου ε ζα λει ψον
 το α νο ο μη μα α α μου

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

 Αε δο ται πι στοις πα ρα Θε ου θη
 σαυ ρος α συ λη η η τος Γε ρα α σι ι
 ι με Ο ο ο σι ι ι ι ε το πα
 α α αν σε ε πτο ον σκη η νο ο ος σου
 δι ο πνευ μα τι κη νευ φρο συ νη ν και ι α
 μα α τω ω ω ν την χα α ριν βρυ εις α

εν να ως μα κα ρι ι ε τοις προ στρε χου
 σι ι ιν ε εν πι στει τη σο ρω ω ω
 σου ου τη θει ει ει α πρεσβευ ε Χριστω
 τω Θε ω α γι ω ω τα α α τε ε
 Πα τερ α τρω τους η μας κιν δυ νων δι ι α
 σω ω ω ζε ε ε ε σ θ αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι

Ὁ α' κανὼν τῆς ἑορτῆς τῆς Θεοτόκου.

Ὡδὴ α'. Ὦχος α'. Ὁ Εἰρμὸς.

Ὦχος 4^ο Πα

«Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, ἡ ἱερὰ καὶ εὐκλεὲς Παρθέने μνήμη σου, πάντας συνηγάγετο, πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστοὺς, ἐξαρχούσης Μαριάμ, μετὰ χορῶν καὶ τυμπάνων τῷ σῷ, ἄδοντας Μονογενεῖ, ἐνδόξως ὅτι δεδόξασται». (Δίς)

Πε ποι κιλ με νη τη θει α δο ο ζη

η ι ε ρα και ευ κλε ης Παρ θε νε

μνη μη σου παν τας συ νη γα γε το προς ευ

φρο συ νην τους πιστους εξαρχου σης Μαριαμ

με τα χο ρων και τυμ πα νων τω σω α δον

τας Μο νο γε νει εν δο ξως ο τι δε δο ο ξα α

(Δίς)

σται

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμφεπονεῖτο αὐτῶν τάξις, οὐρανοβάμων ἐν
Σιών τὸ θεῖον σῶμά σου, ἄφνω δὲ συρρεύσασα,
τῶν Ἀποστόλων ἡ πληθὺς, ἐκ περάτων Θεοτόκε,
σοὶ παρέστησαν ἄρδην, μεθ' ὧν ἄχραντε, σοῦ
τὴν σεπτὴν, Παρθέने μνήμην δοξάζομεν.

^Π
^π
 Ὑ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον
 η μας
^Π
 Ἀ μ φε πο νει το α υ λων τα α ξις
 ου ρα νο βα μων εν Σι ων το θει ον
 σω μα σου α φνω δε συρ ρευ σα σα των Α
 πο στο λων η πλη θυς εκ πε ρα των Θε ο
 το κε σοι πα ρε στη σαν αρ δην μεθ ων
 α χραν τε σου την σε πτην Παρ θε νε μνη

μην δο ο ξα α ζο ο μεν ^π_q

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νικητικὰ μὲν βραβεῖα ἦρω, κατὰ τῆς φύσεως Ἀγνή, Θεὸν κυήσασα, ὅμως μιμουμένη δέ, τὸν ποιητὴν σου καὶ Υἱόν, ὑπὲρ φύσιν ὑποκύπτεις, τοῖς τῆς φύσεως νόμοις· διὸ θνήσκουσα, σὺν τῷ Υἱῷ ἐγείρη διαιωνίζουσα.

^π_q Ὑ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον
η μας ^Δ_Δ

^π_q Νι κη τι κα α α μεν βρα βει α η η
ρω ^Δ_Δ κα τα της φυ σε ως Α γνη Θε ον κυ η σα

^π_q σα ο μως μι μου με νη δε τον ποι η την σου
και Υι ον ^Δ_Δ υ περ φυ σιν υ πο κυ πτεις ^π_q

^π_q τοις της φυ σε ως νο μοις δι ο θνη σκου σα

συν τω Υἱ ω ^Δ ε γειρη δι αι ω ω νι ι
ζου ου σα ^π

Κανόνες τοῦ Ἀγίου β'.

Κανὼν πρῶτος. ᾠχος δ'.

Ὠδὴ α'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν ὕμνον προσάγει σοι, μάκαρ θεόφρων
Γεράσιμε, ἡ νῆσός σου σήμερον, ἀγαλλομένη
φαιδρῶς, ἣν περίσωζε, φρουρόν σε κεκτημένη,
προστάτην θερμότατον, καὶ ἀντιλήπτορα.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεράπων πανάριστος, Θεοῦ παμμάκαρ καὶ
γνήσιος, ἐδείχθης Γεράσιμε, βίον ἀσκήσας ἐν γῇ,
τὸν ἰσάγγελον, διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, τὴν
νῆσόν σου φύλαττε προσκαλουμένην σε.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μονήν σε εἰργάσατο, Πατρός Υἱοῦ τε καὶ
Πνεύματος, ὁ ἔνθεος πόθος σου πρὸς τὰ
οὐράνια, ὥς στηρίζων σε, τῇ χάριτι τῇ θείᾳ,
τηρεῖν σε κατέπεισε, νόμου προστάγματα.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοὺς σὲ καταστέφοντας, νῦν ἐγκωμίων τοῖς
ἄσμασι, ἐν θρόνῳ τῆς χάριτος, παρεστηκὼς ἐφ'
ἡμᾶς, ταῖς πρεσβείαις σου, ἐπίβλεψον καὶ
ῥῶσαι, παντοίων ἐκ θλίψεων, μάκαρ Γεράσιμε.

Κανὼν δεύτερος.

Ὡδὴ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀσματικῶς μετ' εὐφροσύνης Ὅσιε σὲ καταστέφομεν νῦν, ὕμνοις εὐχαρίστοις, τῆς χαρᾶς ὡς πρόξενον· σὲ γὰρ φρουρὸν θερμότατον, καὶ προστάτην καὶ ῥύστην, ὁ στεφοδότης ὁ πάνσοφος, κρίμασιν ἀρρήτοις κατέστησε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δῶρον σεπτὸν καὶ προφανῶς ὑπέριμον παρὰ Θεοῦ θησαυρόν, ἐπλουτήσαμεν σε, καὶ ἀεὶ πλουτοῦμέν σε, περιχαρῶς Γεράσιμε, καλλονὴ μοναζόντων, καὶ ἀσκητῶν ἡ εὐπρέπεια, καὶ τῶν ἱερέων τὸ καύχημα.

Δόξα...

Ὡς ὄντως ῥόδον θαυμαστόν καὶ εὖοσμον μάκαρ ἐξήνηθης, καὶ λιπὼν τὰ πάντα, τὴν ψυχὴν τοῖς ἀνθεσι, τῶν ἀρετῶν ἐστόλισας, τῇ τοῦ πνεύματος αἴγλη, εὐωδιάζων πληρέστατα, ἅπαντα τὰ αἰσθητήρια.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Δεῦρο ψυχή μου ταπεινή καὶ βόησον τῇ
Θεομήτορι, χριστιανῶν σκέπη, μὴ ἐγκαταλείπης
με, ἀντιλαβοῦ καὶ σῶσόν με, καὶ τῆς
αἰωνιζούσης, κολάσεως ἐλευθέρωσον, ἥ τῶν
ἀνελπίστων ἀντίληψις.

Ὁ α' κανὼν τῆς ἑορτῆς τῆς Θεοτόκου.

Ὡδὴ γ'.

ᾠχος α'. Ὁ Εἰρμὸς.

ᾠχος α'

«**Ἡ** δημιουργική, καὶ συνεκτική τῶν
ἀπάντων, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, ἀκλινῇ
ἀκράδαντον, τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον Χριστέ·
μόνος γὰρ εἶ ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις
ἀναπαύομενος». (Δις)

Ἡ δη μι ουρ γι κη και συ νε κτι κη
των α παν των Θε ου σο φι α και δυ να μις
α κλι νη α κρα δαν τον την εκ κλη σι αν
στη ρι ζον Χρι στε μονος γαρ ει α γιος
ο εν α γι οις α να παυ ο ο με ε νος
(δις).

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γυναῖκά σε θνητήν, ἀλλ' ὑπερφυῶς καὶ
Μητέρα, Θεοῦ εἰδότες Πανάμωμε, οἱ κλεινοὶ

Ἀπόστολοι, πεφρικυΐαις ἤπτοντο χερσί, δόξη
ἀπαστράπτουσαν, ὥς θεοδόχον σκῆνος
θεώμενοι.

 Υπεραγα Θεοτοκε σωσον

 Fu vai ka se θνητην αλλ υ περ φυ ως

οι κλι νοι Α πο στο λοι πε φρι κυι υι αις
η πτοντο χερ σι δο ζη α πα στρα πτου
σαν ως θε ο δο χον σκη νος θε ω ω με ε
νοι

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπέφθασε χερσί, ταῖς ὑβριστικαῖς τοῦ
αὐθάδους, τομὴν ἢ δίκη ἐπάξασα, τοῦ Θεοῦ

φυλάξαντος, τὸ σέβας τῇ ἐμψύχῳ κιβωτῷ, δόξη
τῆς Θεότητος, ἐν ᾗ ὁ Λόγος σὰρξ ἐχρημάτισε.

^Π
^π_q Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον
 η μας
^Π
^Δ_q Υ πε φ θ α σε χερ σι ταις υ βρι στι καις
 του α φ θ α δ ους ^Δ_q το μην η δι κη ε πα ζ α σα
^π_q του Θε ου φυ λα ζ αν τος το σε βας τη εμ
 ψυ χω κι βω τω ^Δ_q δο ξη της Θε ο τη τος ^Δ_q
 εν η ο Λο γος σα ρ ξ ε χ ρ η μα α τι ι σε ^π_q

Ὡδὴ γ'. Ὕχος δ'.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦν σὺ ἐξελέξω παιδιόθεν, ὁδὸν μετανοίας
τὴν τερπνὴν, γενναίως ἐπετέλεσας, μηδὲν
προκρίνας Ὅσιε, τοῦ πρὸς τὸν Κτίστην ἔρωτος,
ἀγγελικῆς τε βιώσεως.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ τίμιον σκῆνός σου θεόφρων, Γεράσιμε
βρύον τοῖς πιστοῖς, τὰ ῥεῖθρα τῶν ἰάσεων, τῆς
χάριτος τεκμήριον, ὑπάρχει δι' ἧς γέγονας,
σεπτὸν δοχεῖον τοῦ πνεύματος.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπίκουρος μέγιστος ἐφάνης, δεινῶν
περιστάσεων λιμοῦ, τὴν νῆσόν ῥυόμενος, ὥς
φύλαξ συμπαθέστατος, ἦν περιφρούρει πάντοτε,
παντὸς κινδύνου ἀπήμονα.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ποικίλων ἡμᾶς πειρατηρίων, κινδύνων καὶ
θλίψεων δεινῶν, τῇ σκέπῃ σου προσφεύγοντας,
Γεράσιμε θεόληπτε, ταῖς σαῖς θερμαῖς δεήσεσιν,
ὥς συμπαθῆς ἐλευθέρωσον.

Ἐπερος. Ἦχος πλ. δ'.

Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ θησαύρισμα θεῖον οἱ εὐσεβεῖς Πνεύματος, καὶ τῆς Ἐκκλησίας φωστῆρα ἐπιγινώσκουμεν, νεοφανέντα ἡμῖν· ὅθεν σὲ ὕμνοις τιμῶμεν, καὶ πιστῶς δοξάζουμεν μάκαρ Γεράσιμε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ λοφύχως ποθήσας τὸν πρὸς Θεὸν ἔρωτα, καὶ τῆς οὐρανίου πατρίδος τὴν ὠραιότητα, ἐν τῇ καρδίᾳ τῇ σῇ, ἀνελλιπῶς ζωγραφίσας, κατὰ Παῦλον ἔκρινας σκύβαλα ἅπαντα.

Δόξα...

Ἰκετήριον ὕμνον χαρμονικῶς ᾄδοντες, καὶ τῷ σῷ τιμίῳ λειψάνῳ, δόξαν προσνέμοντες, θερμῶς αἰτοῦμέν σε, οἱ σὲ πλουτοῦντες προστάτην, τῶν δεινῶν τὴν νῆσόν σου ῥῦσαι Γεράσιμε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἀνεξάλειπτον πένθος διηγεκὲς δάκρυον, θεῖον ἐνδιάθετον φόβον, θερμὴν κατάνυξιν, ἀγνὴν ταπείνωσιν, καὶ συντριβὴν τῆς καρδίας, Θεοτόκε Δέσποινα, δῶς μοι καὶ σῶσόν με.

Κάθισμα,
ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Σὲ τὸν ἰσάγγελον, τῇ πολιτείᾳ σου, Χριστοῦ
δὲ γνήσιον, δοῦλον Γεράσιμε, ὑμνολογίαις
ἱεραῖς ἐν πίστει ἀνευφημοῦμεν, πόθῳ
ἀσπαζόμενοι, τὸ σεβάσμιον σκῆνός σου· ὅθεν
δῶρον τίμιον, καὶ πηγὴ τῶν ἰάσεων, εὐρόντες
αὐτὸ μάκαρ βοῶμεν· Δόξα Θεῷ τῷ στεφοδότῃ.

Δόξα. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἡ πάνσεπτος ἡμῖν, τῆς τιμίας σου μνήμης,
ἐπέστη Ἑορτὴ, ἣν τιμῶμεν προθύμως, τὸ σκῆνός
σου τὸ ἄχραντον ὧ Γεράσιμε σέβοντες, ὃ
δοξάζουσι, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη,
εὐφραινόμενα, τῇ σωτηρίᾳ ἀνθρώπων, Θεὸν
μεγαλύνουσι.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ο πάντιμος χορός, τῶν σοφῶν Ἀποστόλων,
ἠθροίσθη θαυμαστῶς, τοῦ κηδεῦσαι ἐνδόξως, τὸ
σῶμά σου τὸ ἄχραντον, Θεοτόκε Πανύμνητε, οἷς
συνύμνησαν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, τὴν
Μετάστασιν, τὴν σὴν σεπτῶς εὐφημοῦντες, ἣν
πίστει ἑορτάζομεν.

Κοντάκιον.

Ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Κέπε, φρούρει, φύλαττε, ἀπὸ παντοίων κινδύνων, τὴν σὴν νῆσον Ὅσιε, σαῖς εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις, ἄσυλον γὰρ θησαυρόν σε πλουτισαμένη, πρόμαχον, θερμόν σὲ ἔχει ἀγαλλομένη. Διὰ τοῦτο καὶ βοᾷ σοι, καύχημα χαίροις ἐμὸν Γεράσιμε.

Ἔτερον, ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ως ἀντιλήπτωρ καὶ θερμὸς προστάτης ἔνδοξε, αἰὲν προφθάνεις βοηθὸν ἐν περιστάσεσι. Διὸ ἄσμασι Γεράσιμε θεοφόρε, εὐφημοῦμέν σε πιστῶς, καὶ ἐπιγράφομεν, τῆς σῆς νήσου τὸν προστάτην συμπαθέστατον, ἀνακράζοντες· Χαῖρε Πάτερ αἰοίδιμε.

Ὁ Οἶκος.

Εὐφρανθῶμεν ἐνθέως ἐν τῇ πανσέπτῳ, καὶ χαρμοσύνῳ ἑορτῇ τοῦ θαυμαστοῦ Ὁσίου, καὶ πόθῳ πρὸς αὐτὸν ἐβοήσωμεν· θεοδόξαστε Πάτερ, καὶ θεοφόρε Γεράσιμε, ὁ τὴν ἀγγελικὴν πολιτείαν πανσόφως ἐν τῇ γῇ μετελθὼν, καὶ τὸ στέφος ἐν οὐρανῷ δεξάμενος παρὰ Θεοῦ, καὶ τῇ

ἀφθαρσία τοῦ σώματος θεία χάριτι
λαμπρυνθείς, ῥῦσαι πρεσβείαις σου τὴν Μονήν,
καὶ τὴν νῆσόν σου πάσης ἐπηρείας τε, καὶ
κακώσεως, καὶ τῆς ἐνεστώσης ἀνάγκης
ἐλευθέρωσον. Ἐκατέρα γάρ σε θερμότατον
κεκτημένη προστάτην, οὐ παύει τοῦ βοᾶν σοι·
Χαίροις Πάτερ ἀοίδιμε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΣΤ' Αὐγούστου, μνήμη τοῦ Ὁσίου
Γερασίμου τοῦ νέου ἀσκητοῦ, καὶ προστάτου
Κεφαλληνίας.

Γέρα πρόπουσι Γερασίμῳ τῷ Νέῳ.

Τῷ τοῖς γέρασι τῶν παλαιῶν στεφθέντι.

Ἦν ὁ Ὁσιος Πατὴρ Γεράσιμος, ἐκ τῆς Πελοποννήσου
ὁρμώμενος, ἐκ χώρας λεγομένης Τρίκκης, ἥ Τρίκκαλα, κατὰ τὴν
κοινήν συνήθειαν. Ἐτυχε γονέων οὐχ ἥττον τὴν εὐσέβεια εὐγενῶν, ἢ
τὸ γένος, καὶ πλουσίων ἀρκούντως. Ἀφ' οὗ ἦλθεν εἰς ἡλικίαν,
περιῆλθεν καὶ Ἑλλάδα, καὶ Θετταλίαν, καὶ Θράκην, ζητῶν πανταχοῦ
τὴν ψυχικὴν τελειότητα. Διέτριψεν ἱκανὸν καιρὸν μονάσας ἐν τῷ
ἀγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἄθω, ἐν ᾧ τοῖς τῆς ἀρετῆς καλλίστοις ἄνθεσιν,
αὐτὰ παρὰ τοῖς ἐκεῖσε ἀσκουμένοις μοναχοῖς ἔγνω, ἐαυτὸν
καθωράϊσε. Μετὰ δὲ ταῦτα εἰς τοὺς σεβασμίους τόπους τῆς
Ἱερουσαλὴμ μετέβη, χάριν προσκυνήσεως, ὅπου διαμείνας ἱκανὸν
καιρὸν, εἰς τὸν τῆς ἱερωσύνης βαθμὸν κανονικῶς ἀνεβιβάσθη παρὰ
τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Γερμανοῦ, παρ' οὗ καὶ συγχώρησιν
λαβὼν, μετέβη εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου καὶ
τεσσαρακονθήμερον νῆστις διετέλεσε, κατὰ μίμησιν τοῦ Δεσπότη,
καὶ πολλοὺς περιελθὼν τόπους, καὶ νήσους, τελευταῖον καὶ τὴν
ἡμετέραν νῆσον κατέλαβεν, ἔνθα πολλοὺς διετέλεσε χρόνους, τοὺς

πιστοὺς παραινῶν καθ' ἐκάστην εἰς τὸ κατὰ Χριστὸν καὶ θεαρέστως ζῆν. Εἰς γηραλαίαν δὲ ἤδη ἐληλακῶς ἡλικίαν, καθ' ἑαυτὸν μονάσαι ἠθέλησε. Διὸ εὐρὼν τινὰ ναὸν πεπαλαιωμένον ἓν τινι τόπῳ Ὀμαλᾷ καλουμένῳ, ἀνήγειρε τοῦτον, καὶ ἐκ βάθρων ἀνεκαίνισε, καὶ εἰς διαγωγὴν ἰδίαν ἀνωκοδόμησεν. Ἄλλ' οἱ ἐν ταύτῃ τῇ νήσῳ προέχοντες τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἀρετὴν ἐπιγνόντες, ἠνάγκασαν αὐτὸν ἀποδεχθῆναι τὰς ἐκείνων θυγατέρας, ὅσαι δηλαδὴ τὴν μοναχικὴν πολιτείαν ἡσπάζοντο, καὶ θεαρέστως βίον προείλοντο. Ἐδέχθη δὲ τὸ τοιοῦτον βάρος διὰ ψυχικὴν ὠφέλειαν ὁ Πατήρ, καὶ συνήχθησαν τὸ πρῶτον τινές, ἅς καὶ διετέλεσε διδάσκων τὴν ἀγγελικὴν καὶ μοναδικὴν πολιτείαν χρόνους οὐκ ὀλίγους. Οὗτος ὁ Ἅγιος Πατήρ διέτριψε χρόνους τριάκοντα καὶ ἐν τῇ οἰκοδομηθείσῃ παρ' αὐτοῦ μονῇ καὶ ἐν ἄλλῳ τόπῳ, ἄρτου τὸ σύνολον μὴ γευσάμενος, ἀλλὰ διέζῃ ὀσπρίοις μόνον ὀλίγῳ ὕδατι βεβρεγμένοις, καὶ συνεχῶς δακρύοις καὶ προσευχαῖς, καὶ ἀγρυπνίαις ἑαυτὸν καθήgniζε. Καὶ ποτε τῆς νήσου ὑπ' ἀνομβρίας πασχούσης, διὰ προσευχῆς ὑετὸν καταταγών, ἐθεράπευσεν. Οὐ μὲν δὲ ἄλλα καὶ πολλοὺς ἀσθενεῖς, καὶ δαιμονῶντας ἰάσατο, ὧν τὰ πάθη καὶ τὰ ὀνόματα μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. Πιστεύεται βεβαίως παρὰ πᾶσι τοῖς ἐνταῦθα χριστιανοῖς διαφυλαχθῆναι τὴν νῆσον ταύτην ἀναιχμαλώτιστον, ἐν τῷ καιρῷ τῆς τῶν Ἀγαρηνῶν μάχης, διὰ προσευχῆς τοῦ αὐτοῦ Πατρός. Τῶν δὲ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ θαυμάτων, εἰ ἔστι τις ἐκ τῆς νήσου ταύτης, ἢ καὶ τῶν ἐκείνου συγγενῶν, ὅς μὴ μετέλαβεν ἐκ τούτων, γέγονεν ὁμῶς θεατῆς πολλῶν. Γυνή τις δαιμονιζομένη ἤχθη εἰς τὴν τοῦ Ἀγίου Μονὴν θεραπείας χάριν, ἣτις εὐκαιρίας λαχοῦσα, καὶ ὑπὸ σατανικῆς ἐνεργείας κινουμένη, κατέπεσεν εἰς φρέαρ βαθύτατον· ἀλλ' ἐπιφανέντος τοῦ Ἀγίου, οὐ μόνον διεσώθη τοῦ πνιγμοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐνοχλοῦντος αὐτὴν δαίμονος ἡλευθερώθη. Ἐκοιμήθη δὲ οὗτος ὁ Ὅσιος ἐν ἔτει τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 1579, Αὐγούστου 15. Ἐπειδὴ δὲ ἦν ἀδύνατον κρύπτεσθαι, ἡ τοῦ Ἀγίου ἀρετὴ, διὰ τοῦτο μετὰ τὸ αὐτοῦ θάνατον ἡ βουληθῆσαν ποιῆσαι ἀνακομιδὴν τοῦ Λειψάνου, ἣτις καὶ γέγονε παρὰ τοῦ Ἐξάρχου τοῦ τότε τὸν θρόνον τῆς βασιλευούσης πόλεως Ἱερεμίου κανονικῶς, καὶ νομίμως κατέχοντος, ἐν ἔτει 1581. Ἄλλ' ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν ἐναντίων πρὸς κατηγορίαν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν

κινούμενοι, ἐλάλουν ἀσέβειαν, ἠναγκάσθημεν, προσταγῇ τοῦ μακαρίτου Φιλαδελφίας Κυρίου Γαβριήλ, αὐθις ἐνταφιάσαι, ὃ καὶ γέγονεν. Ἐάσαντες δὲ τὸ ἱερὸν ἐκείνο λείψανον ἐν τῇ γῇ μέχρι τῆς τοῦ Φιλαδελφίας διορίας, καὶ πάλιν δευτέραν ποιήσαντες ἀνακομιδὴν, εὐρομεν τὸ αὐτὸ λείψανον ἀκέραιον, πᾶσαν εὐωδίαν ἐκπέμπον, καὶ ἰάματα. Ἐμεινε δὲ ἐν τῇ γῇ τὸ τοῦ Ἀγίου λείψανον καὶ πρῶτον, καὶ ὕστερον χρόνους δύο καὶ μήνας ὀκτώ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Διομήδους.

Ἦθλησε καὶ ζῶν, καὶ θανὼν Διομήδης,

Προαιρέσει ζῶν, καὶ νεκρὸς τομῇ κάρας.

Εἶχεν οὗτος πατρίδα τὴν Ταρσὸν τῆς Κιλικίας, γεννηθεὶς μὲν ὑπὸ ἀγαθῶν καὶ περιφανῶν γονέων, γενόμενος δὲ αὐτὸς κατὰ προαίρεσιν ἀγαθώτερος καὶ ἐναρετώτερος. Ἐξήσκει δὲ τὸ ἱατρικὸν ἐπάγγελμα, διὰ τοῦ ὁποίου μὲν ἰάτρευε τὰ σώματα πάντων τῶν εἰς αὐτὸν προστρεχόντων, τὰς δὲ ψυχὰς τούτων ἰάτρευε διὰ τῆς εὐσεβείας καὶ θεογνωσίας. Κατὰ δὲ τοὺς χρόνους τοῦ βασιλέως Διοκλητιανοῦ ἐν ἔτει 288 ἀφήσας τὴν πατρίδα του Ταρσόν, ὑπῆγεν εἰς τὴν Νίκαιαν τῆς Βιθυνίας, ἔνθα εὐηργέτει ποικιλοτρόπως τοὺς προσερχομένους αὐτῷ, καὶ ὡς ἱατρός, καὶ ὡς διδάσκαλος τῆς πίστεως. Ὅθεν διεβλήθη πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἔνεκεν τούτου ἀπεστάλησαν ἄνθρωποι ἵνα τὸν φέρωσι ἔμπροσθεν αὐτοῦ· ἀλλ' ἐπειδὴ ἀπῆλθε πρὸς Κύριον ὁ Ἅγιος, οἱ ἀπεσταλμένοι, εὐρόντες αὐτὸν νεκρόν, ἔκοψαν τὴν ἀγίαν του κεφαλὴν ἵνα φέρωσι αὐτὴν εἰς τὸν βασιλέα, διὰ τὴν ἀσπλαγχνίαν των ὅμως ταύτην εὐθὺς οἱ δήμιοι ἐτυφλώθησαν. Ἰδὼν δὲ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἀγίου ὁ βασιλεὺς, προσέταξε νὰ τὴν ἐπαναφέρωσι καὶ ν' ἀποθέσωσιν εἰς τὸν φυσικὸν της τόπον, συναρμόζοντες αὐτὴν μὲ τὸ λοιπὸν σῶμα· ἅμα δὲ συνήρμωσαν τὴν κεφαλὴν τοῦ Μάρτυρος μὲ τὸ σῶμά του, εὐθὺς ἔλαβον καὶ τὴν ὀπτικὴν ἐνέργειαν καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν των. Τελεῖται ἡ αὐτοῦ σύναξις καὶ ἑορτὴ εἰς τὸ μαρτυρικὸν αὐτοῦ ναόν, ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται ἐντὸς τοῦ σεβασμίου οἴκου τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, παρὰ τῇ Χρυσῇ Πύλῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Χαιρήμων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Λήξει βίου σου χαῖρε, Χαιρήμων μάκαρ.

Ἀρχὴν γὰρ εἶδες τῆς ἀμοιβῆς τῶν πόνων.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Χαιρήμων ἴσως εἶναι ὁ ἀναφερόμενος ἐν τῷ Λαυσαϊκῷ, ὅστις ἐν ᾧ καθήμενος εἰργάζετο εὐθὺς ἐξέφυξεν. Εἰς δὲ τὸν Παράδεισον τῶν Πατέρων γράφεται περὶ τοῦ Χαιρήμονος τούτου, ὅτι τὸ σπήλαιον αὐτοῦ ἀπείχε μὲν τῆς Ἐκκλησίας μίλια τεσσαράκοντα, ἀπείχε δὲ τοῦ ὕδατος μίλια δώδεκα, καὶ μ' ὅλον τοῦτο ἡσύχαζε, φέρων δύο ὑδρίας ὕδατος, τὴν μὲν τὴν μίαν ἡμέραν, τὴν δὲ τὴν ἄλλην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀλκιβιάδης, πυρὶ τελειοῦται.

Ἀλκιβιάδου σάρκα πῦρ κατεσθίει

Μωσῆς ἂν εἶπε θεῖος ὥσεὶ καλάμην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων τριακοντατριῶν μαρτύρων τῶν ἐκ Παλαιστίνης, ξίφει τελειωθέντων.

Στερροὺς στρατός τε καὶ συνασπισμὸς μέγας,
Ξίφει πεσών, στράτευμα δαιμόνων πρέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς εἰσόδου τῆς ἀχειροτεύκτου Μορφῆς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκ τῆς Ἑδεσσηνῶν πόλεως, εἰς ταύτην τὴν θεοφύλακτον καὶ Βασιλίδαν τῶν πόλεων ἀνακομισθείσης.

Ἐν σινδόνι ζῶν ἐξεμάξω σὴν θέαν,
Ὁ νεκρὸς εἰσδὺς ἔσχατον τὴν σινδόνα.
Ἀχειρότευκτον χειρότευκτος σὸν τύπον.
Φέρει κέραμος παντοτεῦκτα Χριστέ μου.

Ἦκουσταί μοι τὰ περὶ σοῦ καὶ τῶν σῶν ἱαμάτων, τῶν ἄνευ φαρμάκων ὑπὸ σοῦ γινομένων· ὥς γὰρ λόγος, τυφλοὺς ἀναβλέπειν ποιεῖς, χωλοὺς περιπατεῖν κατασκευάζεις, λεπροὺς καθαρίζεις, καὶ ἀκάθαρτα πνεύματα καὶ δαίμονας ἐλαύνεις, καὶ τοὺς ἐν μακρονοσίᾳ βασανιζομένους θεραπεύεις, καὶ νεκροὺς ἐγείρεις, καὶ ταῦτα πάντα ἀκούσας περὶ σοῦ, κατὰ νοῦν ἐθέμην τὸ ἕτερον τῶν δύο, ἥ ὅτι Θεοῦ Υἱὸς εἶ, ποιῶν ταῦτα, ἥ Θεός. Διὰ τοῦτο τοίνυν γράψας ἐδεήθην σου σκυλῆναι καὶ ἐλθεῖν πρὸς με, ἵνα καὶ τὸ πάθος, ὃ ἔχω θεραπεύσης, καὶ μετ' ἐμοῦ ἐνταῦθα συνέσῃ· καὶ γὰρ ἤκουσα, ὅτι καὶ οἱ Ἰουδαῖοι καταγογγύζουσίν σου, καὶ βούλονται κακῶσαί σε. Πόλις δὲ σμικροτάτη μοι ἐστὶ καὶ σεμνή, ἣτις ἀρκέσει ἀμφοτέροις ἡμῖν τοῦ κατοικεῖν ἐν εἰρήνῃ. Μακάριος εἶ, Αὐγαρε, πιστεύσας ἐν ἐμοὶ καὶ μὴ ἑωρακώς με· γέγραπται γὰρ περὶ ἐμοῦ, τοὺς ἑωρακότας μὴ πιστεύειν ἐν ἐμοί, ἵνα οἱ μὴ ἑωρακότες με, αὐτοὶ πιστεύσωσι καὶ ζήσωνται. Περὶ δὲ οὗ ἔγραψάς μοι ἐλθεῖν πρὸς σέ, δέον ἐστὶ πάντα δι' ἃ ἀπεστάλην, πληρῶσαί με, καὶ μετὰ τὸ πληρῶσαι, ἀναληφθῆναι πρὸς τὸν ἀποστείλαντά με Πατέρα, καὶ ἐπειδὴν ἀναληφθῶ, ἀποστελῶ σοι ἓνα τῶν Μαθητῶν μου, ὀνόματι Θαδδαῖον, ὅστις καὶ τὸ πάθος σου θεραπεύσει, καὶ ζωὴν αἰώνιον, σοί τε καὶ τοῖς σὺν σοί, καὶ εἰρήνην παρέξει, καὶ ποιήσει τῇ πόλει σου τὸ ἱκανόν, πρὸς τὸ μηδένα τῶν ἐχθρῶν κατισχῦσαι αὐτῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ μεγίστης καὶ ἀνυπερβλήτου φιλανθρωπίας, ἣν ἐδείξατο τότε ἀποστρέψας μέτ' αἰσχύνης τοὺς ἀθέους Ἀγαρηνοὺς, μεσιτεία τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἥ ἐν τῷ ναῷ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἐξάντλησις τοῦ ἁγιάσματος, καὶ αὖθις ἀνάδοσις.

Πηγὴ κενοῦται θαυματουργῶν ὑδάτων,
Πληρουμένη δέ, θαυματουργεῖ καὶ πλέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη γίνεται τῆς καὶ μετὰ οἰκτιρμῶν ἐπενεχθείσης ἡμῖν ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις φοβεράς ἀπειλῆς τοῦ σεισμοῦ, οὗ παρ' ἐλπίδα ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ὁ φιλόανθρωπος Θεός.

Στῆσον φόβῳ σῶ ἡμῶν τὰς διανοίας,
Τῇ σαλεύσει Δέσποτα, γῆς θεμελίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἐπισκόπου Μακαρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Νεῖλος ὁ Ἐρικούσιος, ἀνακαινιστῆς τῆς μονῆς τοῦ Γηρομερίου ἐν Θεσπρωτίᾳ τῆς Ἡπείρου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οὗτος ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ 1190 ἔτος υἱὸς Ἰωάννου τοῦ Λασκαρέως ἀδελφοῦ τοῦ αὐτοκράτορος Θεοδώρου τοῦ Λασκαρέως ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Νικαίᾳ τῷ 1204. Ὁ Ὅσιος Νεῖλος, ἀπὸ τὸν διωγμὸν τῶν Λατίνων ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὰ βασιλεία καὶ ἦλθε εἰς τὴν ἐν τῇ παραλίᾳ τοῦ Πόντου μονὴν τῶν Ἀκοιμήτων ἡγουμενεύοντος τοῦ Ὁσίου Μαρκέλλου (28 Δεκεμβρίου)· ὅστις ἀπὸ Νίκον ὠνόμασε Νεῖλον τὸν Ἅγιον, χειροτονήσας αὐτὸν μοναχόν, καὶ ἔμεινεν ἐν τῇ μονῇ ἕως τὸ 1264 ὅτε ὁ θρόνος ἀπὸ τὴν Νίκαιαν ἐπανῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν. Τότε ὁ Νεῖλος, λαβὼν χρήματα ἐκ τῆς μητρὸς του ὑπῆγεν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἔμεινεν 6 ἔτη. Ἐπειτα,

ἐπανήλθεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν μετὰ τινος θεοφιλοῦς γέροντος, μεθ' οὗ ἐλέγξαντες τὸν Λατινόφρονα αὐτοκράτορα Μιχαὴλ τὸν Α' τὸν Παλαιολόγον, ἐξωρίσθησαν εἰς πλοῖον ἄνευ πηδαλίου καὶ ἄνευ πλοιάρχου, ἀλλὰ μετὰ τεσσαρακονθήμερον πάλιν κυμάτων καὶ τρικυμιῶν ἐλιμενίσθησαν εἰς τὸν Ἄθωνα, μονὴν τῶν Ἰβήρων, καὶ ἔμειναν 10 ἔτη καὶ ὁ μὲν γέρος ἀπεβίωσε, ὁ δὲ Νεῖλος ἔμεινε θυρωρὸς τῆς αὐτῆς μονῆς, ὁπόθεν ἀνεκλήθη ἀπὸ τὸν Αὐτοκράτορα Ἀνδρόνικο τὸν Παλαιολόγον, φανεῖς εἰς αὐτὸν καὶ εἰς πάντας τοὺς αὐλικοὺς αἰδέσιμος, καὶ λαβὼν χρήματα ἐξ αὐτοῦ καὶ τῆς ἀδελφῆς του, ἐταξίδευσεν τὸ δεῦτερον εἰς Ἱεροσόλυμα τὸ ἔτος 1300 περιελθὼν ἅπασαν τὴν Παλαιστίνην Γαλιλαίαν, Συρίαν, καὶ τὰς νήσους Ῥόδον, Κύπρον, Κρήτην, Πελοπόννησον καὶ Ἑπτάνησον. Ἐκ δὲ τῆς Κερκύρας ἐπέρασεν εἰς τὴν νῆσον Ἑρικοῦσαν ἔρημον οὖσαν, ἐκεῖ ἔκτισεν Μονὴν ἐξ οὗ ἔλαβε τὴν ἐπωνυμίαν Ἑρικούσιος, μονάσας ἐπὶ 10 ἔτη παλαίων μόνος καθ' ὅλων τῶν στοιχείων διωχθεὶς δὲ ἐκεῖθεν ἐκ πειρατῶν, ἔπλευσε εἰς Κάνινα τοῦ Αὐλῶνος καὶ διελθὼν ὅλην τὴν παραλίαν Ἡπειρον, ἔφθασεν εἰς τὸ Φαρμακοβοῦνι τῆς Θεσπρωτίας εἰς θέσιν Γούβα πήξας μοναστήριον τὸ ὁποῖον μέχρι σήμερον σώζεται, καὶ ἐκεῖ μετὰ τῶν δύων συνασκητῶν τοῦ Ἱερομονάχου Καλλινίκου καὶ τοῦ μοναχοῦ Γερασίμου, ἔκτισαν ἐκκλησίαν ἔνδον τοῦ Σπηλαίου ὅτε εἶδον ἐν μιᾷ νυκτὶ ἄνω τοῦ Σπηλαίου φῶς ἐξαίσιον, καὶ τὴν πρωΐαν μεταβάντες εἰς τὸ δάσος δὲν ἠδύνατο νὰ διακρίνωσι τὸ μέρος ὅπου ἦτο τὸ φῶς, διότι τὸ δάσος ἦτο πυκνόν, θέσαντες δὲ σταυρὸν μέγαν ἐκ δύο ξύλων μακρῶν τὴν ἄλλην νύκτα εἶδαν τὸ φῶς ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, καὶ ἐκεῖ ὠδηγήθησαν καὶ εὔρον τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου Ὁδηγήτριαν ἐπονομαζομένην, κεκρυμμένην ἀπὸ τὸ 840, ὅτε οἱ εἰκονομάχοι ἔκαυσαν πολλὰς ἐκκλησίας καὶ μονάς. Ἐκεῖ ἔκτισαν τὴν νῦν μονὴν τοῦ Γηρομερίου κτίσμα Ἡρακλείου τοῦ Αὐτοκράτορος ἀπὸ τὸ 630. Πυρποληθεῖσαν τὸ 840 καὶ ἀνακαινισθεῖσαν τὸ 1310. Εἰς τὴν ὁποίαν μονὴν ἀφιέρωσεν ὁ πλούσιος Ἰωαννίτης Ἰωάννης Ἀψαρᾶς πολλὰ κτήματα πρὸς διατροφὴν τῶν μοναχῶν. Τοῦτον ἐμιμήθησαν καὶ πολλοὶ ἄλλοι πλούσιοι καὶ ἀφιέρωσαν πολλὰ καὶ ἠύξησεν ὁ ἀριθμὸς τῶν Μοναχῶν. Ὁ δὲ Ὅσιος, φθάσας εἰς γήρας βαθύ, ἐχειροτόνησεν ἡγούμενον τὸν Ἡσαΐαν καὶ αὐτὸς ἐκλείσθη εἰς τὴν Σκήτην ἔξωθεν τῆς Μονῆς ἧτις

σώζεται ἕως σήμερον, μόνος μόνῳ Θεῷ προσευχόμενος, ἐκεῖ ἔγραψε καὶ τὴν διαθήκην του, ἀφιερώσας εἰς τὴν μονὴν τὸ ἰδιόχειρον Τετραυάγγελον καὶ τὰ ἅγια λείψανα, τὰ ὁποῖα σώζονται κειμήλια τῆς μονῆς ἕως σήμερον, θαύματα ποιοῦντα εἰς τοὺς ἀσθενεῖς, κατόπιν ἀναθεμάτισεν τοὺς αἰρετικούς, εἶτα διέταξε τοὺς μοναχοὺς νὰ σέβωνται τὸν ἡγούμενον καὶ νὰ εἶναι ἀκοίμητοι εἰς δοξολογίαν Θεοῦ καὶ διδάξας αὐτοὺς πολλὰς ὁδηγίας ἐκ τῶν Γραφῶν, παρέδωκε τὸ πνεῦμά του.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Τιμοθέου, ἐπισκόπου Εὐρίπου, καὶ κτίτορος τῆς Ἱ. Μ. Πεντέλης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἀγίου Νέου Ὁσιομάρτυρος Νικοδήμου τοῦ ἐκ Μετεώρων, μαρτυρήσαντος ἐν ἔτει αῤνα΄ (1551).

Τί δαί συ Νικόδημε; Εἰπέ σον πάθος.

Τεθανάτωμαι δι’ ἀγάπην Κυρίου

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἀποστόλου τοῦ νέου, τοῦ ἐκ τῆς κωμοπόλεως Ἀγίου Λαυρεντίου καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀθλήσαντος, ἐν ἔτει 1686.

Ἀπῆρας ὄντως εἰς μονὰς τῶν Ἀγγέλων,

Πτεροῖς ἀγώνων φαίδιμος λίαν μάκαρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Σταμάτιος, ὁ ἐκ Βόλου καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας ἐν ἔτει αῤπ΄ (1680) ξίφει τελειοῦται.

Ὁ Σταμάτιος εὔρε τῶν κάτω στάσιν,

ἀεικίνητον δ' εὔρε τῶν ἄνω δρόμον.

Οὗτος ὁ εὐλογημένος Σταμάτιος ἦτο ἀπὸ ἓν χωρίον τοῦ Βόλου, λεγόμενον Ἅγιος Γεώργιος, τῆς ἐπαρχίας Δημητριάδος. Συνέβη δὲ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν χώραν τοῦ ἀπὸ τὴν βασιλείαν ἓνας Ἀγᾶς, διὰ νὰ συνάξῃ τὰ βασιλικά δοσίματα, ἦτοι τοὺς φόρους, ὁ ὁποῖος ἔκαμνε πολλὰς ἀδικίας, καὶ καταδυνάστευε τοὺς χριστιανούς, ὥς τὸν παλαιὸν καιρὸν ὁ Φαραὼ τὸ γένος τῶν Ἑβραίων εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ ἦτο τὸ κακὸν ὑπὲρ τὴν δύναμιν των, ὅθεν μὴ δυνάμενοι νὰ δώσουν οἱ χριστιανοί, ὑπῆγαν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, θαρρόυντες νὰ εὔρουν κρίσιν, καὶ δικαιοσύνην. Παρουσιάσθησαν λοιπὸν καὶ εἰς τὴν Ὑψηλὴ Πύλῃν ἐνώπιον τοῦ Βεζίρου τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ Βασιλέως, καὶ ἔκλαιον τὴν ἀδικίαν των. Ὁ δὲ ὡς ἤκουσε, θέλων νὰ κάμῃ χάριν εἰς τὸν ἀδικητὴν ἐκείνον Ἀγᾶν (ἐπειδὴ καὶ ἦτο φίλος του) ἐπρόσταξε νὰ τοὺς διώξουν. Δέροντες λοιπὸν τοὺς χριστιανούς καὶ σπρώχνοντες αὐτοὺς οἱ ἄνθρωποί του, τοὺς ἐβγάλαν ἔξω, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους ἦτον εἷς καὶ ὁ μακάριος οὗτος Σταμάτιος. Τινὲς δὲ Ἀγαρηνοὶ φίλοι τοῦ ἀδικητοῦ ἐκείνου, ἰδόντες αὐτὸν ὅπου ἐφώναζε διὰ τὸν ἀδικητὴν, περισσότερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους, τὸν ἐπῆραν καὶ τὸν ὑπῆγαν εἰς τὸν Βεζίριν, λέγοντες, ὅτι αὐτὸς ἔγινε Τοῦρκος, καὶ τώρα εἶναι χριστιανός, καταμαρτυροῦντες οἱ κατάρατοι, καὶ συκοφατοῦντες τὸν μάρτυρα. Ὁ δὲ Μάρτυς ἡρνεῖτο λέγων, ὅτι οὐδὲν τοιοῦτον ἐποίησε. Τὸν ἔπεμψε λοιπὸν ὁ Βεζίρης εἰς τὸν Κριτὴν ὅπου κρίνει τὰς τοιαύτας ὑποθέσεις. Ὅθεν ἠρώτησεν αὐτὸν ὁ Κριτὴς, ἂν ἀληθῶς ἔγινε Τοῦρκος. Ὁ δὲ Μάρτυς πάλιν ἡρνεῖτο, ὅτι ἀδίκως τὸν συκοφαντοῦν. Ἐγὼ λέγει τοιοῦτον πράγμα δὲν ἔκανα, ἀλλὰ οὐδὲ ἦλθε ποτὲ εἰς τὸν νοῦν μου τοιοῦτος λογισμός. Ὁ Κριτὴς τοῦ λέγει, καὶ ἂν δὲν ἔγινες γένου τώρα, καὶ ἔλα εἰς τὴν ἰδικὴν μας πίστιν. Ὁ δὲ Μάρτυς γεγωνυῖα τῇ φωνῇ ἀνέκραξε, μὴ μοι γένοιτο νὰ ἔλθω εἰς τόσῃ ἀγνωσίαν, ὦ Κριτα! Καὶ νὰ ἄρνηθῶ τὸν Χριστὸν μου· κάλλιον μοι εἶναι νὰ ἀποθάνω, καὶ νὰ εἶμαι μὲ τὸν Χριστὸν μου, πᾶρεξ νὰ ζῶ εἰς τοῦτον τὸν κόσμον μὲ μυρίας ἀναπαύσεις, καὶ δόξας βιωτικὰς. Ὁ δὲ Κριτὴς, ἰδὼν τὸ στερόν τοῦ Μάρτυρος, τὸν ἔπεμψε κατεπειγόντως εἰς τὸν Βεζίριν, καὶ τοῦ ἐμήνυσε τὴν πολλὴν σταθερότητα ὅπου ἔχει εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ. Ὁ δὲ Βεζίρης ἔπασχε μὲ πολλοὺς τρόπους, καὶ

κολακείας, ἴσως νὰ τὸν μεταστρέψῃ ἀπὸ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἔλεγε· ἂν γένῃς Τοῦρκος θὰ σὲ κάμω πρῶτον τοῦ παλατίου μου, καὶ θὰ σοῦ δώσω πλοῦτον πολύν, καὶ δόξαν καὶ τιμὴν. Ὁ δὲ Μάρτυς λαμπρᾷ τῇ φωνῇ ἐνόησεν· Ἐγώ, πλοῦτον, καὶ δόξαν, καὶ τιμὴν ἔχω τὸν Χριστόν μου, ὅστις μοῦ ἔχει κατοικίαν ἐπάνω εἰς τοὺς οὐρανούς, δόξαν ἀμάραντον, καὶ ζωὴν αἰώνιον· αἱ δὲ ἰδικαί σου τιμαὶ καὶ δόξαι, εἶναι φθαρταί, καὶ μάταιαι, καὶ ταχέως ἀπολοῦνται ὁμοῦ μὲ ἐκείνους ὅπου τὰς ζητοῦν. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Βεζίρης, τὸν ἔπεμψεν εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ ἐπρόσταξε νὰ τὸν τιμωροῦν, καὶ μεθ' ἡμέρας τινὰς τὸν ἔβγαλαν ἀπὸ τὴν φυλακὴν, καὶ τὸν ἔστησαν ἔμπροσθεν τοῦ βήματός του, καὶ ὑπέσχετο πάλιν τὰ αὐτά. Καὶ ἰδὼν, ὅτι δὲν πείθεται εἰς τὸ θέλημά του, τὸν ἠπέιλησεν, ὅτι θὰ τοῦ κάμῃ μεγάλας, καὶ φρικτὰς τιμωρίας. Ὁ δὲ Μάρτυς ὡς παιγνία ταῦτα λογιζόμενος ἔλεγεν· ἂν καὶ μυρίους θανάτους μοὶ δώσῃς ἐγὼ τὸν Χριστόν μου δὲν ἄρνούμαι, ἀλλ' εἶμαι ἔτοιμος νὰ βασανίζωμαι διὰ τὸ ὄνομά του, εἰς ὅλην μου τὴν ζωὴν. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Βεζίρης, καὶ ὀργῆς μεγάλης ἐμπλησθεὶς, τῷ παρέδωκε τῷ ἐπάρχῳ νὰ τὸν ἀποκεφαλίσῃ. Ὅστις, λαβὼν τὸν μακάριον τοῦτον Σταμάτιον καὶ φέρων αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ βασιλικοῦ παλατίου, εἰς τὴν Ἀγίαν Σοφίαν, ἀπέτεμε τὴν ἀγίαν αὐτοῦ κεφαλὴν. Καὶ οὕτως ἠξιώθη ὁ μακάριος νὰ συμβασιλεύῃ μὲ τὸν Χριστόν, δι' ὃν καὶ ἐτιμήθη· οὗ ταῖς πρεσβείαις τύχοιμεν ἅπαντες τῶν οὐρανίων ἀγαθῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς εὐρέσεως τῶν τιμίων λειψάνων τῶν Ἀγίων Μαρτύρων ἐν Μεγάροις, Σεραφείμ, Δωροθέου, Ἰακώβου, Δημητρίου, Βασιλείου, καὶ Σαράντου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Δανιήλ, ὁ ἐκ Τσιοτίου (Φαρκαδόνα) καταγόμενος, καὶ ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Μεγάλου Μετεώρου ἀσκήσαντος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἐκ Τσιοτίου ἀπῆλθες θεοφόρε,

Καὶ ἐν τῷ βράχῳ ἀνῆλθες θεηγόρε,

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ
Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίης εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.

Ἦχος ὁ Πα

Ὡδὴ α' ^πΠε ποι κιλ με νη τη θει α δο
ο ξη ^Δη ι ε ρα και ευ κλε ης Παρ θε
νε μνη μη σου ^ππαν τας συ νη γα γε το προς
ευ φρο συ νην τους πι στους ε ζαρ χου σης Μα ρι
αμ ^πμε τα χο ρων και τυμ πανων τω σω α δον
τας Μο νο γε νει εν δο ξως ο τι δε δο ο ξα α
σται ^π

Ὡδὴ γ' ^πΗ δη μι ουρ γι κη και συ νε
κτι κη των α παν των ^ΔΘε ου σο φι α και
δυ ναμις ^πα κλι νη α κρα δαν τον την εκ
κλη σι αν στη ρι ζον Χρι στε ^Δμο νος γαρ ει

α γι ος Ὁ α' χορός ο εν α γι οis α να
 παυ ο ο με ε νος
 Ὡδὴ δ'. Πη η σεις προ φη των και αι νι γ μα
 τα την σαρκω σιν υ πε φηναν την εκ Παρ
 θε νου σου Χρι στε φε γ γος α στρα πη ης σου εις
 φως ε θνων ε ξε λευ σε σθαι και φω νει σοι
 α βυ σσο ο ος εν α γα λ λι α α σει τη δυ
 να μει σου δο ξα Φι λα αν θρω ω πε
 Ὡδὴ ε'. Το θει ει ον και αρ ρη τον κα α αλ
 λος των α ρε των σου Χρι στε ε δι η
 γη σομαι εξ α ι δι ου γαρ δο ζης

συ να ι δι ον ^Δ και ε νυ πο στα τον
 λα αμ ψα σα παυ γασμα ^π παρ θε νι κης απο
 γαστρος τοις εν σκο ο τει και σκι α ^π σω
 μα τω θεις α νε τει λας η η λι ι ος ^π
 Ὡς δὴ στ' ^Π ^π ἄ λιον πον το γε νες ^Δ κη τω
 ον εν το σθι ον πυρ ^Δ της τρι η με ρου τα φη
 ης σου ην προ ει κο νισμα ^π ου Ι ω νας +
 υ πο φη της α να δε δει κται ^Δ σε σω
 σμε νος γαρ ως και πρου πε πω το α σι νης
 ε βο ο α ^Δ θυ σω σοι με τα φω νης αι νε
 σε ως Κυ υ ρι ι ε ^π

Ὡδὴ ζ'. ^Πτα μω θυ μω τε και πυ ρι ^Δ

θειος ε ερωσαν τι τατ το ο με νος το ^π

με εν πυρ ε δροσιζε ^Δ τω θυ μω δε ε ⁺

γε ε λα ^Δ θε ο πνευστω λογι κη τη των ο ^π

σι ων τρι φθογ γω λυ υ υ ρα αν τι φθεγ ⁺

γο ο με νος μου σι κοις ορ γανοις ^π εν ^π

με σω φλο γος ^Δ ο δε δο ξα σμε ε νος των πα

τε ρων και η μων Θε ος ευ λο γη τος ει ^π

Ὡδὴ η'. ^ΠἌι νου μεν ευ λο γου μεν και προ

σκυ νου μεν τον Κυ ρι ον ^Δ

^ΠΦλο ο γα δρο σι ζου σαν ο σι ι ι ους ^Δ

δυσ σε βεις δε κα α τα φλε γου σαν Αγ γε
 λος Θε ου ο παν σθε νης ε δει ξε παι σι ζω αρ
 χι κην δε πη γην ειρ γα σα το ο την Θε ο το ο
 κον φθο ραν θα να του και ζω ην βλυ στα
 νου σαν τοις μελ που σι τον Δη μι ουρ γον
 μονον υμνου ου μεεν οι λε λυ τρω με ε νοι
 και υ πε ρυ ψου ου μεν εις παν τας τους αι
 ω ω να α ας

Τήν Θεοτόκον καί Μητέρα

Τιμιωτέρα πρώτου ἤχου.

Ἦχος ὁ Πά

Στίχος α' ^{χ^Μ} ^{π^q} Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον

Κυ υ ρι ον ^{π^q} και η γαλ λι α σε το

πνευ μα μου ^{χ^Μ} ^Δ ^Δ ε πι τω Θε ω τω σω τη ρι

μου ^Δ ^Δ

^Π ^Δ ^Δ Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

βει ει ειειμ και εν δο ξο τε ε ραν ^Δ ^Δ α συγ

κρι ι τως των Σε ρα φειμ ^Δ ^Δ την α δι α φθο

ρως ^Δ ^Δ Θε ον Λο γον τε κου σαν ^{π^q} ^Δ την ον τως Θε

^Π ^Ν ^Π ο το κον Σε μεγα λυ νο μεν ^{π^q}

Στίχος β' ^{χ^Μ} ^{π^q} ^Π Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα

πει νω σιν της δου λης αυ του ^πι δου γαρ α
 πο του νυν ^πμα κα ρι ου σι με πασαι αι
 γε νε αι ^Δ
^Πτην Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου
 βει ει ειειμ και εν δο ξο τε ε ραν ^Δα συγ
 κρι ι τως των Σε ρα φειμ ^Δτην α δι α φθο
 ρως ^ΔΘε ον Λο γον τε κου σαν ^πτην ον τως Θε
 ο το κον ^ΠΣε με γα λυ νο μεν ^π
 Στίχος γ' ^π^ΔΟ τι ε ποι η σε μοι με γα λει
 α ο δυ να τος και α γι ον το ο
 νο μα αυ του ^πκαι το ε λε ος αυ του ^Δ

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με νοις

αὐτὸν

βει ει ειμ και εν δο ξο τε εραν α συγ

κρί τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο

 ρως Θεον Λογον τεκουσαν την οντως Θε

ο τοκον^Π Σε^N με^Π γα^π λυ^q νο^π μεν

Σπύχος δ' χ^M π^q ϵ ποι η σε κρατος εν βρα χι ο Π

νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη

φανους διανοια καρδιας αυτων

 Π
 Ἄ
 ῥ
 η
 ν
 Τ
 ι
 μι
 ω
 τε
 ε
 ρ
 αν
 τ
 ω
 ν
 Χ
 ε
 ρ
 ο
 υ

βει ει ειειμ και εν δο ζο τε ε ραν α συγ
 κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο
 ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον Σε μεγα λυ νο μεν
 Σπύχος ε' **Κ**α θει λε δυ να στας α πο θρο νων
 και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε
 νε ε πλη σεν α γα θων και πλου τουν τας ε
 ζα πε στει λε κε νους
Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ
 και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
 φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον

τε κουσαν ^π την οντως Θεο το κον Σε μεγαλυ
 νομεν ^π
 Στίχος στ' ^χ ^π Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι
 δος αυ του μνη σθη η ναι ε λε ε ε ους κα
 θως ε λα λη σε προς τους πα τε ε ρας η
 μων ^γ τω Α βρα αμ και τω σπερματι αυ του
 ε ως αι ω νος ^γ
^Μ ^Π ^γ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ
^γ και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε
^Μ ^Π ^γ ρα φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο
 γον τε κουσαν ^π την οντως Θεο το κον Σε μεγα

^N ^Π
 λυ νομεν ^π_q

Εἶτα ψάλλεται ὁ Εἰρμός τῆς θ' ᾠδῇ τῶν Καταβασιῶν.

Ἦχος $\frac{4}{q}$ Πα

^π_q ^Π —————
 Ἀι γε νε αι πα α σαι αι μα κα ρι

λο με εν σε την μονην Θε ο το κον ^π_q

^π_q ^Π —————+
 Νε νι κην ται της φυ σε ως οι ο ο ροι

εν σοι Παρ θε νε α χραν τε ^π_q παρ θε νευ ει γαρ το

κος ^π_q και ζω ην προ μνη στε ευ ε ται

θα νατος ^π_q η με τα το κον Παρ θε νος ^Δ_q και

με τα θα να τον ζω σα ^π_q σω ω ζοις α ει Θε

ο το κε την κλη ρο νο ο μι ι α αν σου

^π_q
 ου ου ου

Ἐξαποστειλάρια.

Ἦχος γ'. Ἀπόστολοι ἐκ περάτων.

Ο σύλλογος μοναζόντων, τῶν ἱερέων ὁ χορός, καὶ ἡ πληθὺς φιλεόρτων, θεῖον Γεράσιμον φαιδρῶς, τὸ νεοστήρικτον κλέος, ᾧδαῖς ὑμνήσωμεν πάντες.

Ὅμοιον.

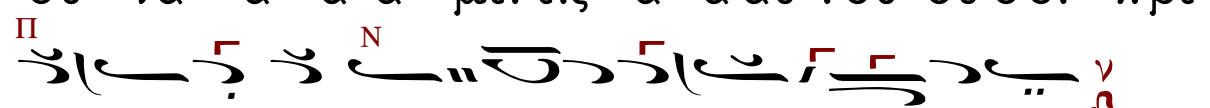
Τὸ σκῆνός σου θεοφόρε, τὸ δοξασθὲν παρὰ Θεοῦ, καὶ ἀρετῶν θεῖον σκεῦος, καὶ θαυματόβρυτον δοθέν, σέβομεν πόθῳ τελοῦντες, τὴν σεβασμίαν σου μνήμην.

Ὅμοιον.

Υπέρμαχον ἐν κινδύνοις, καὶ ἀντιλήπτορα θερμόν, ἐν θλίψεσι θεοφόρε, Γεράσιμε καὶ προστάτην, πρὸς τὸν Θεὸν σὲ πλουτοῦντες, τὸν στεφοδότην ὑμνοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Απόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῇ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα, καὶ σὺ Ὑῖὲ καὶ Θεέ μου, παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα.

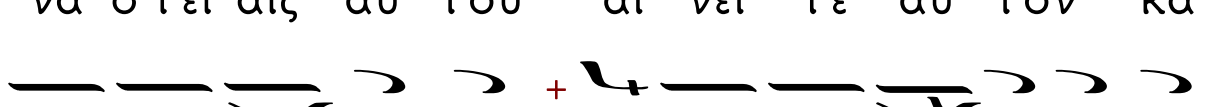
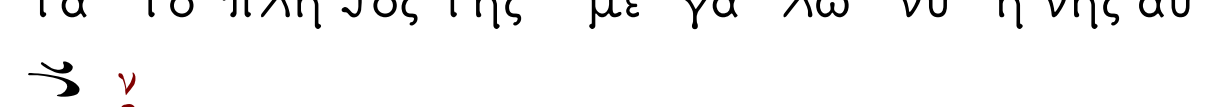

 δυ να α α α μει εις α α αυ του ου σοι πρε

 πει υ υ μνος τω ω ω ω Θ ε ε ε ε ω

Αἶνοι.

ᾠχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου.

 Σπχ.: Αἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ

 να στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα

 τα το πλη θος της με γα λω νυ η νης αυ

 του

Πάτερ θεόφρων Γεράσιμε, τῆς ἰσαγγέλου
 ζωῆς, τὸ νεόσδοτον δώρημα, καὶ τὸ
 νεοκόσμητον, μοναζόντων θησαύρισμα, τῶν
 ἀσκητῶν τε, τὸ νεοστήρικτον, καύχημα πέλων,
 πάντας πρὸς αἴνεσιν, προσκαλεῖς θεσπέσιε διὸ
 τὴν σήν, μνήμην ἐορτάζοντας, ἡμᾶς περίσωζε.

 Σπχ.: Αἰ νει τε αυ τον εν η χω σαλ

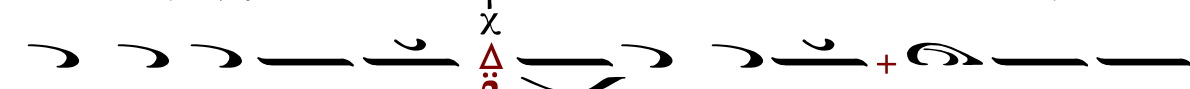
πιγ γος αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι
ω και κι θα ρα

Πάτερ θεόφρων Γεράσιμε, τῆς ἀρετῆς ἐραστῆς, γεγονὼς ὥφθης ἅπασι, δωρεῶν τοῦ Πνεύματος, ἱερὸν οἰκητήριον, κατορθωμάτων, θαῦμα ἐξαίσιον, προτερημάτων, θησαυρὸς μέγιστος· ὅθεν τελοῦμέν σου, ἐν ᾧδαῖς νῦν χαίροντες πανευλαβῶς, τὴν ἡμᾶς εὐφραίνουσαν, θείαν πανήγυριν.

Σπλχ.: νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
χο ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις
και ορ γα νω

Οσιε Πάτερ Γεράσιμε, σὲ καὶ προστάτην θερμόν, καὶ ὑπέρμαχον ἔχομεν, ἐν κινδύνοις πάντοτε, πρὸς Θεὸν τὸν φιλάνθρωπον· διό σου σκῆνος, τὸ θαυματόβρυτον, περικυκλοῦντες, καθικετεύομεν, πρόφθασον Ἄγιε, τῶν δεινῶν καὶ θλίψεων ῥῦσαι ἡμᾶς, τοὺς προσκαλουμένους σε, θερμῶς ἐκάστοτε.

Σπ/χ.: ^χν
^ΔΑι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις

 ευ η χοις ^Δαι νει τε αυ τον εν κυμ βα

 λοις αλ λα λαγ μου ^χ^Δ πα σα πνο η αι νε σα

 α τω τον Κυ ρι ον ^ν^Δ

Ὁ σιε Πάτερ Γεράσιμε, ἐναπεφάνθης
 φωστήρ, Ἐκκλησίας νεόδμητος, ἀρετῶν
 παιδρότητι, καὶ θαυμάτων λαμπρότητι, ὡς τοῦ
 Ἀγίου, Πνεύματος ὄργανον, ὡς τοῦ Δεσπότη, τοῦ
 θεράπων γνήσιος, σκεῦος ὡς τίμιον, χάριτος
 θεσπέσιε τῆς τοῦ Θεοῦ, ὡς χρυσίον δόκιμον, τῆς
 Ἀγιότητος.

Δόξα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Π̣
χ̣
π̣
q̣
Δο ο ο ο ο ο ζα α Πα α τρι ι ι ι

και αι Υι ω ω χ̣η̣ και Α γι ι ι ω Πνε

ευ μα α α τι π̣
q̣

Π̣
π̣
q̣
Cα αλ πι ι ι ι ι σω ω ω ω μεν

εν σα αλ πι γ γι ι ι α σμα α α τωων σκιρ π̣
q̣

τη σω μεν α γαλ λο ο ο με ε ε ε νοι χ̣η̣
q̣

τη παν σε πτω πα νη η γυ υ υ ρει του ου

Θε ε ο φο ο ο ο ο ρου ου Πα α α

π̣
q̣
τρος Ι ε ρεισμο να ζοντες και φι λε ε

ε ο ο ο ορτοι χ̣η̣ τον πα νεν δο ζον κρο τη σω
q̣

με εν ε εν υ υμνοις ως χα ρι ιτωνεμ
 πλε ε ων θ αυ μα στως γε γε νη η η με
 ε ε νον και ου ρα νι ων δω ρε ων των του
 Πνευ μα τος ε παι αι νων τοις αν θε ε σι
 τον της σε πτης Τρι α δος πιστον ι ε ρο μυ
 στην συ νελ θον τες κα τα στε ψω μεν τον
 α σκη σε ως ο δη γον προς α ρε την ε πι
 σπω ων τα του Ευ αγ γε λι ι ου ε ρ γ α α
 την τε λει ο ο τη τι της ζω ης τον της χα ρι
 τος στο λην κε κο σμη με νον τον του Δε σπο
 του γνη η σι ο ο ον δου ου ου λον τον θη σαυ

ρον τον α ει πλου τι ι ζο ο ον τα τον παν
τας εκ των δει νων α ει λυ τρου με νον θε ος
δο τον προ ο οστα α α την εγ κω μι α ζον
τες ου ου τως ει ει πω ω ω μεν θε ο λη
πτε ε Γε ε ρα α α σι ι ι ι με προ
φθα σον ε ξε λου η η η μας της ε νε στω
σης α α α να αγ κης και ρυ σαι την νη σο
ο ον σου πα ση η η ης κα κω ω ω σε ε
ω ω ω ως

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος π̣ṑ Πα

Καὶ νῦ ν υ υ υ υν καὶ α εὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰ αἰ ω ω ω νας τῶν αἰ ω ω ω νω
 νων α α ἀμην
 Ἀ σα α τε λα α οὖι τῆμῃ τρίτου
 Θε ε ου η η η μων α α α α σα α
 α α τε ση η η με ρο ον γαρ τὴν ο
 λο φω ω τον ψυ υ χη η ην α α αὐ τῆς
 εἰς τας α χραν τοὺς πα α λα α α μας του
 ἐξ αὐ τῆς σαρκω θε ε εν τος α νευ
 σπο ρας πα α ρα τι ι ι ι ι θη η η η

σιν ^πω και πρε σβε ε ευ ει α δι α α λει
 ει ει πτωσ ^χδω ρη θη ναι τη οι κου με νη
 η ει ει ρη η νην ^Δκαι με ε γα ε ε λε
 ος ^Δ

Δοξολογία Μεγάλη εἰς ἦχον πλ. α'.
Ἐπιλογές.

Ἦχος λ̣η̣ Πα—^ϣ

^κ
^κ
^ϣ Δο ξασοι τω δει ζαν τι το φως δο ξα εν υ
^Δ
^κ
^{ν'}
^η Ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η
^κ
^ϣ νη εν αν θρω ποις ευ δο κι α
^κ
^κ
^ϣ Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ
^Δ
^κ
^{ν'}
^η νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι
^κ
^ϣ στου μεν Σοι δι α την μεγα α λην σου δο
^κ
^ϣ ξαν
^κ
^κ
^ϣ Κυ ρι ε Βα σι λευ ^{ν'}
^η ε που ρα νι ε Θε
^κ
^{ν'}
^η ε Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε

μονο γε νες Ι η σου Χριστε και Α γι ον

Πνευ^κμα x q

x q Κυ^κρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου

ο Υι ο ος του Πα τρος γ' η ο αι αι ρων την α

μαρ τι ι αν του κο σμου x q ε λε η σον η μας

ο αι αι ρων τας αμαρ τι ι ας του κο σμου x q

x q Προσ δε ζαι την δε η σιν η μων γ' η ο

κα θη με νος εν δε ζι α α του Πα τρος και

ε λε η σον η μας x q

x q Ο^κ τι συ ει μο νος Α γι ος Συ

ει μο νος Κυ ρι ος γ' η Ι η σους Χρι στος εις

δο ο ζαν Θε ου Πατρος α μην x
q
 Καθ ε καστην η μεραν ευ λο γη σω x
q
 σε και αι νεσω το ο νο μα α σου εις τον αι x
q
 ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω νος x
q
 Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με x
q
 ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι x
q
 η μας x
q
 Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος x
q
 των πα τε ε ρων η μων και αι νε x
q
 το ον και δε δο ξα σμε ε νον το ο νο μα α x
q
 σου εις τους αι ω νας α μην x
q

^κ_q Γενοιτο Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ
 η μας ^{ν'}_η κα θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε
 πι σε ^κ_q

^Δ ^Κ
^κ_q Ευ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα
 ζον με τα δι και ω μα τα Σου ^(τρίς) ^κ_q

^Κ
^κ_q Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η
 μιν εν γε νε α και γε νε α ^κ_q ε γω
 ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ^{ν'}_η ι ασαι
 την ψυ χην μου ου ο τι η μαρ τον Σοι ^κ_q

^Κ
^κ_q Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ζο ον
 με ^{ν'}_η του ποι ειν το θε λη μα α σου ^{ν'}_η ο τι συ ει

ει ο Θεός μου

κ
q

Ο τι παρὰ σοί πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φω

τισοῦ ψομεθὰ φως

κ
q

Παράτεινοντο ἐλεοσού τοις γι

νώσκουσι Σε Ἅγιος ὁ Θεός Ἄγιος

Ἰσχυρός Ἄγιος ἀθάνατος ἐλε

ησὸν ἡμᾶς (τρίς)

κ
q

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνευ

ματι

κ
q

καὶ νῦν καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς αἰῶ

νας τῶν αἰώνων ἀμήν

κ
q

^κ
^χ
^q Ἄ γι ος α θα να τος ε λε η σον η

^χ
^q
 μας

Ἀσματικόν.

^π
^χ
^q Ἄ γι ι ι ος ο Θε ε ε ος ^{ν'}
^η

^{ν'}
^η Ἀ α α γι ι ος Ι ι σχυ υ υ

^χ
^q
 ρος

^χ
^q Ἄ γι ος Α α α θα να α τος ε ε λε η

^κ ^Δ ^κ
 η σο ο ον η η η η μα α α ας ^χ
^q

Ἀπολυτίκιον

Ἰχθὺς ὁ Παῖς

χ^{Π}
 π
 q

€ν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε

φυ λα ζας εν τη Κοι μη σει τον κο σμον ου

κα τε λι πες Θε ο το κε Με τε στης προς

την ζωην μη τηρῃς παρχουσα της ζωης

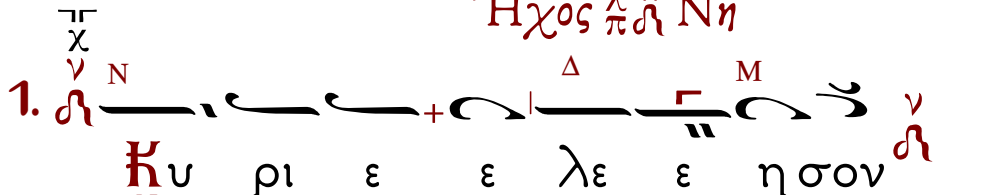
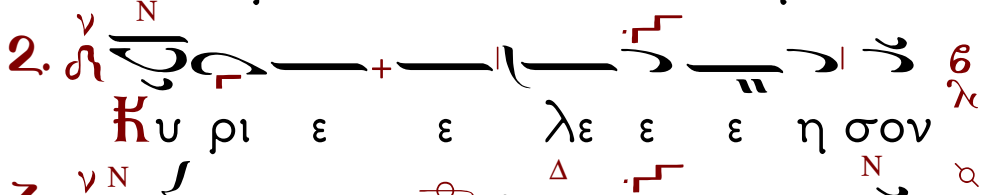
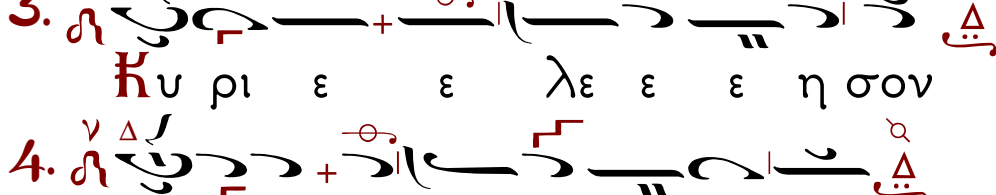
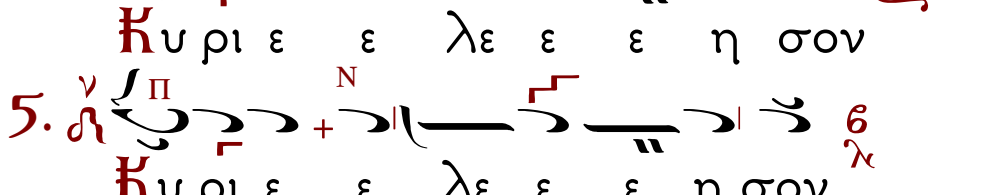
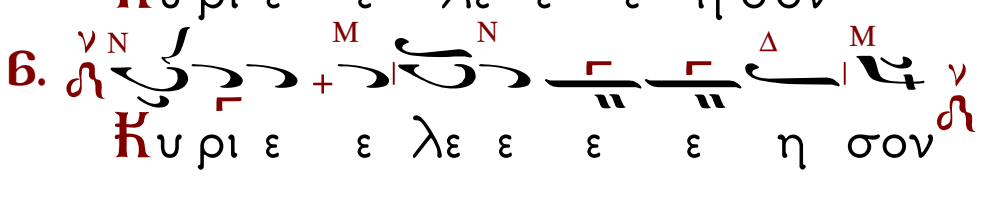
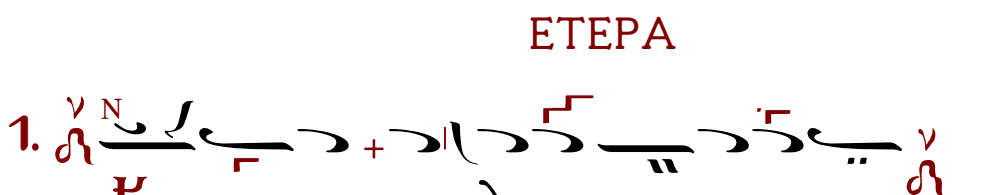
ης και ταις πρεσβειαις ταις σαιαις λυτρου με

νηεκθανατουταςψυχαςηημωωων

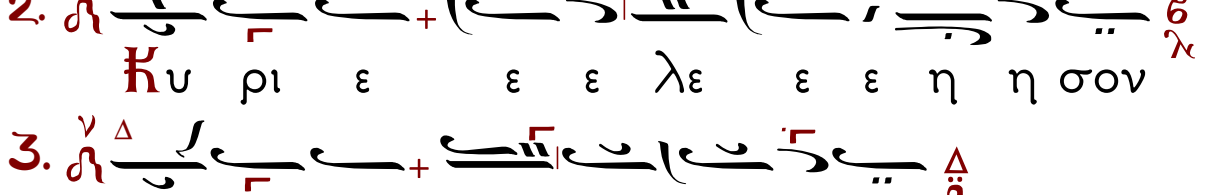
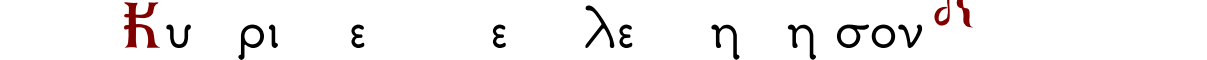
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

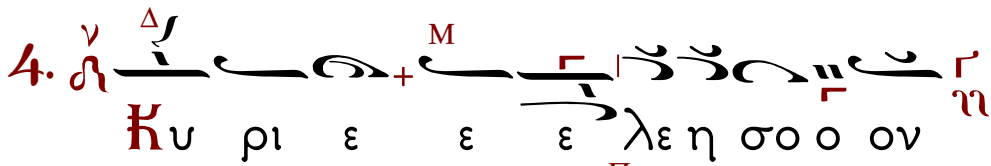
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

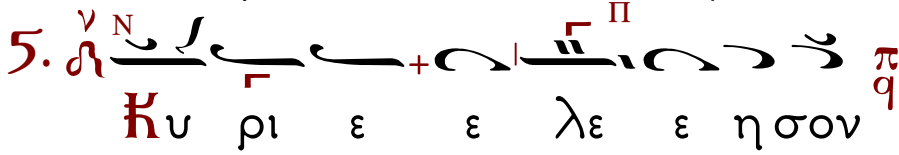
Ἦχος πλδ Νη

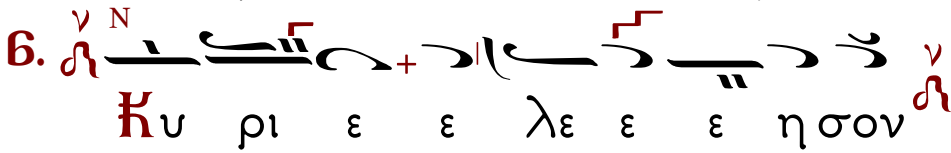
1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

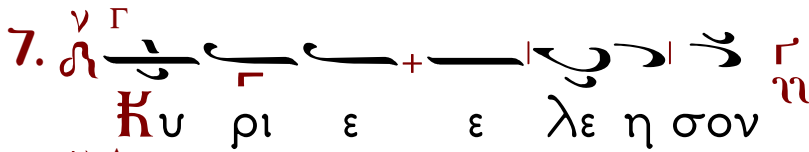
ΕΤΕΡΑ

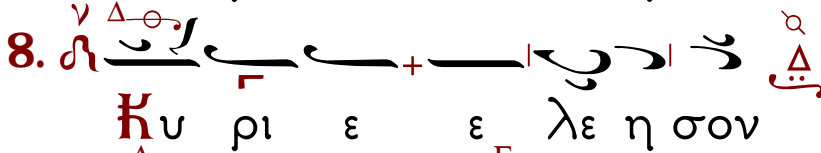
1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

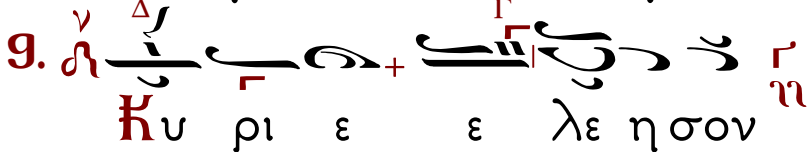
4. ^ν ^Δ
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον

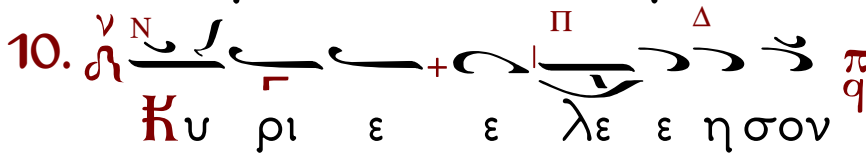
5. ^ν ^N
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

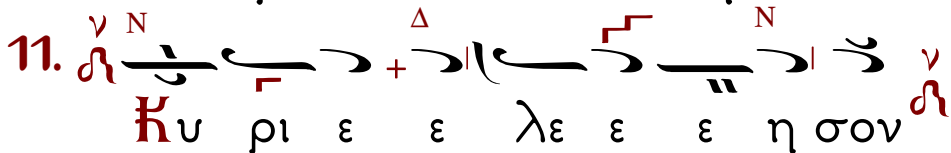
6. ^ν ^N
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

7. ^ν ^Γ
 Κυ ρι ε ε λε η σον

8. ^ν ^{Δ-Θ}
 Κυ ρι ε ε λε η σον

9. ^ν ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε η σον

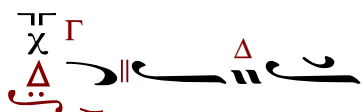
10. ^ν ^N
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11. ^ν ^N
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

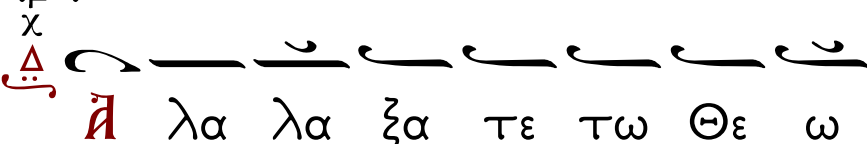
12. ^ν ^N
 Cοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνον α'.

Ἦχος Δι

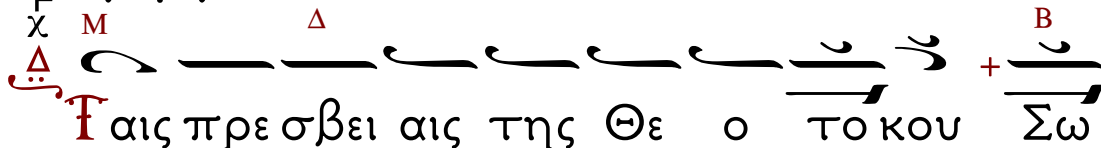
Ἀ μη ηην

Στίχος α'.

Ἀ λα λα ζα τε τω Θε ω

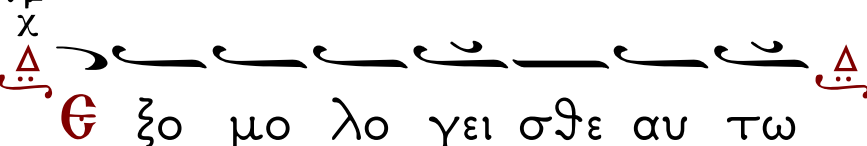
πα σα η γη

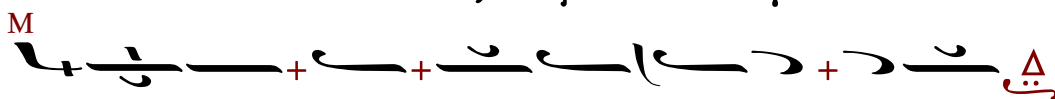
Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

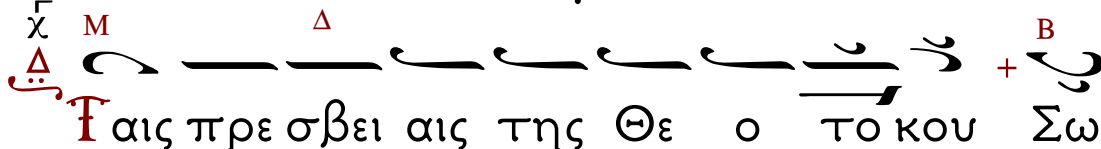
τερ σω σον η μας

Στίχος β'.

Θ ζο μο λο γει σθε αυ τω

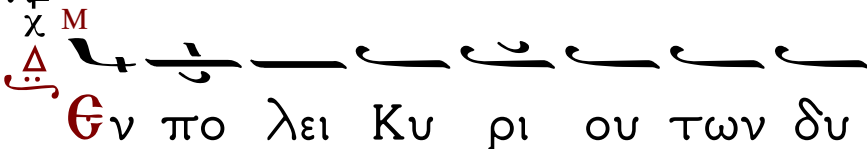
αι νει τε το ο νο μα α αυ του

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Στίχος γ'.

Θ ν πο λει Κυ ρι ου των δυ

να μεων εν πο ολει Θε ου ημων

Ταις πρεσβειαις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας

Στίχος δ'. Ε γε νη θη εν ει ρη νη

ο το προς αυτου και το κα τοι κη τη ρι

ον αυτου εν Σι ων

Ταις πρεσβειαις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταις πρεσβειαις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον η μα α ας

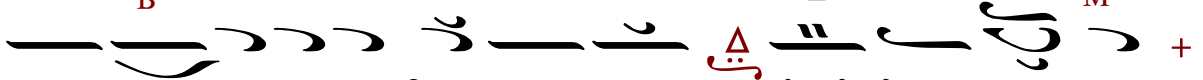
Ἀντίφωνον β'.

^πχ^Μ
^Δ
Δ μη η-ην

Στίχος α'. ^χ
^Δ
Δ γα πα Κυ ρι ος τας πυ

 λας Σιων [×] υ περ πάντα τασκη νω μα τα Ι

α κωβ
^χ ^Δ
Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

^Β
 Α γι ι ι ο ις θ αυ μα στος ψαλ λον τας σοι

^Γ ^Δ
 αλ λη λου ι α

Στίχος β'. ^χ ^Μ
^Δ
Δε δο ξα σμε να ε λα λη

 θη πε ρι σου η πο λις του ου Θε ου

^χ ^Δ
Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Σπίχος γ'. χ^M

 $\Theta_\varepsilon \circ \vartheta_\varepsilon = \lambda_1 \omega$

 σεν αυ την εις τον αι ω να

[illegible]

Α γι ι ι οἰς θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι +

Σπίλος δ. Δ^{χ^M}

Η γι α σε το σκη νω μα

αυ του ο Υ ψιστος

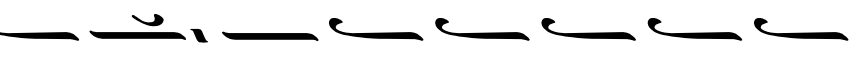
$\bar{\chi}$ Δ Γ
 Δ ω σ ν η μ α ς Υ ϵ Θ ϵ ν $\omicron$ ϵ ν

αλ λη λου ι α
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι
 και νυν και α ει και εις τους αι αι
 ω νας των αι αι ω νων α μην
 Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
 του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων
 και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
 τεραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει παρ
 θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σε ναν θρω

πη σας σταυρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος
 θα να ατω ω θα να τον πα τη σας ει εις
 ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ξα λο
 ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ μα
 τι σω σον η μα α ας

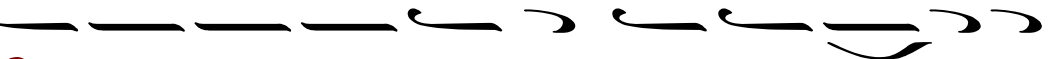
Εἶτα τὸ γ' Ἀντίφωνον.

Ἦχος ♯ Πα

Στίχος α'.
 ε τοι μη η καρ δι α μου

 ο Θε ος ε τοιμη η καρ δι α μου

Ἀπολυτίκιον

 εν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε

 φυ λα ζας εν τη Κοι μη σει τον κο σμον ου

 κα τε λι πες Θε ο το κε με τε στης προς

 την ζω ην μη τηρ υ παρ χου σα της ζω

 ης και ταις πρε σβει αις ταις σαι αις λυ τρου με

 νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η μων

Στίχος β'. Τὶ ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ
 πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Στίχος γ'. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Ἀπολυτίκιον

^π_χ
^π_q Ἐν τῇ Γεν νῆ σει τὴν παρ θε νι αν ε
 φυ λα ζας ^Δ_q εν τῇ Κοι μη σει τον κο σμον ου
 κα τε λι πες Θε ο το κε ^π_q με τε στης προς
 την ζω ην ^Δ_q μη τηρ υ παρ χου σα της ζω
 ης ^Δ_q και ταις πρε σβει αις ταις σαι αις λυ τρου με
 νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η μω ω ω ων ^π_q

Εἰσοδικόν

^π_χ
 Δε εὐ τε προ σκυ νη σω μεν και προ ο
 σπε ε σω ω με εν Χρι στω ω ω ω
 σω ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
 α γι ι ι ο ις θα αυ μα στο ο ο ο ος
 ψα λλον τας σοι α λ λη λου ου ι α

Ἀπολυτίκιον

^Γ
^π
^q
Εν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε
φυ λα ζας ^Δ
^q
εν τη Κοι μη σει τον κο σμον ου
κα τε λι πες Θε ο το κε ^π
^q
με τε στης προς
την ζω ην ^Δ
^q
μη τηρ υ παρ χου σα της ζω
ης ^Δ
^q
και ταις πρε σβει αις ταις σαι αις λυ τρου με
νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η μων ^Γ
^π
^q

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

ᾠχος 4 Πα

χ π
π
q

των πιστων σε προστατην και τα χυναν

τι λη πτο ρα ο σι ω τα τε Πα ατερ θε

ο φο ρε Γε ρα σι με α νε δει ξε Θε ο ος

ε πι γης ο παντων των ον των κηδεμων

θε ρα πευ εις γαρ σω μα α των και ψυ χων τα

πα θη τη ση χα ρι τι δο ζα τω σε δο

ζα σαν τι λαμ πρως δο ζα τω σε ε θ αυ μα

στω σαν τι δο ζα τω ε νε ρ γουν τι

δι α σου πα σιν ι ι α α μα α τα

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

^{χ π}
^{π ρ}

 των Τρι κα λων τον γονον Κεφαλ λη νων
 το κλε ι σμα ^Δ Ο μα λων Μο νης των προ στα
 α την σε ευ φη μου μεν Γε ρα σι με ^{π ρ} ε
 βι ω σας γαρ εν τη δε τη ζω η ^Δ ως αγ γε
 λος ου ρα νιος Θεου ^{π ρ} δι ο δο ξη ση ξι ω ω
 θη ^Δ και α φθαρ σι ας σω μα σου το παν
 τι μον ^{π ρ} δο ο ζα τω σε δο ζα σαν τι Χρι στω
^Δ δο ζα τω σε ε α φθαρ τω σαν τι ^Δ δο ζα
 τω δω ρη σα με νω σε πι στοις + πρε σβυν
 α α κοι οι μη η τον ^{π ρ}

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον.

Εἰς τὴν Ἑορτὴν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος λ̣ Δι̣

^{π̣}_{χ̣}
^{Δ̣}
 Την εν πρεσβειαις α κοιμητον Θε ε
 ο το ο κον καιπροστα σι αις α με ταθε
 τονελ πι ι ι ι δα τα φος και νεκρωσις
 ουκ ε κρα α τη σεν ως γαρ ζω ης Μη
 τε ρα προς την ζω ην με τε στη σεν ο
 μη τραν οι κη η σας α ει πα αρ θε
 νο ο ον

ΑΠΟCΤΟΛΗΚΟΝ ἈΝἈΓΝΩCΜἈ

ΤΟΥ ἈΓΙΟΥ ΤΗΣ 16/08

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου.

Στίχ. Ἡ σωτηρία σου ὁ Θεὸς ἀντιλάβοιτό μου.

Πρὸς Τιμόθεον Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **3:13-16, 4:1-5**

Τέκνον Τιμόθεε, οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιοῦνται καὶ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ταῦτά σοι γράφω ἐλπίζων ἐλθεῖν πρὸς σε τάχιον· ἐὰν δὲ βραδύνω, ἵνα εἰδῇς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἣτις ἐστὶν ἐκκλησία Θεοῦ ζῶντος, στυλὸς καὶ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας. Καὶ ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον· Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν Πνεύματι, ὤφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ. Τὸ δὲ Πνεῦμα ῥητῶς λέγει ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων,

ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, κεκαυστηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν, κωλυόντων γαμεῖν, ἀπέχεσθαι βρωμάτων ἃ ὁ Θεὸς ἔκτισεν εἰς μετέληψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν. Ὅτι πᾶν κτίσμα Θεοῦ καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον· ἁγιάζεται γὰρ διὰ λόγου Θεοῦ καὶ ἐντεύξεως.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ὡχος δ'.

Γοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών.

Στίχ. Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Κωνσταντίνου Πρίγγου,

Ἀρχοντας Πρωτοψάλτου τῆς Μ.Τ.Χ. Ἐκκλησίας.

Ἦχος $\frac{4}{q}$ Πα

Ἑκτασις. $\zeta - \frac{6}{q}$

χ
 πq
 Π
 $\alpha \alpha \alpha \alpha \alpha \alpha \alpha \alpha \alpha \alpha$

M
 $\alpha \alpha \alpha \alpha \mu \eta \eta \eta \eta \eta \eta \eta$

Π
 πq
 $\alpha \nu \epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \iota$

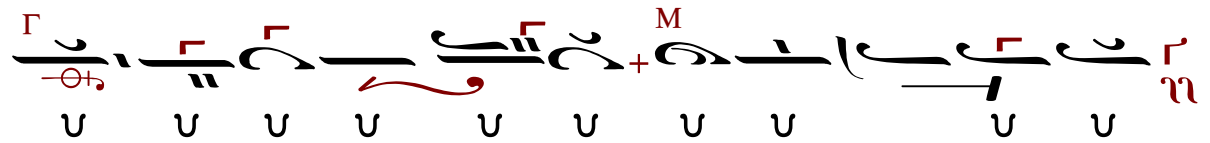
$\epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \iota$

$\epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \iota$

Π
 πq
 $\epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \iota$

Π
 $\alpha \iota \nu \epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \iota$

$\epsilon \tau \omicron \nu \kappa \upsilon \upsilon \upsilon \upsilon \upsilon \upsilon \upsilon \upsilon \upsilon \upsilon$

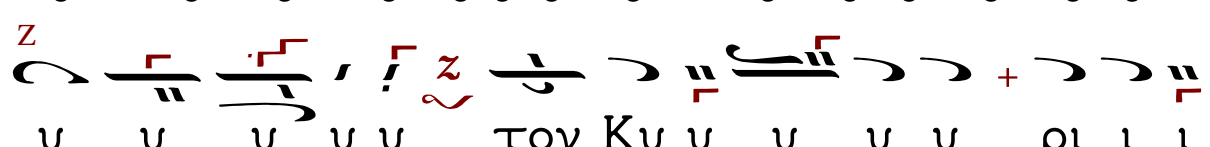
 το ο ο ον Κυ

 ου ου ου ου ου ου ου ου

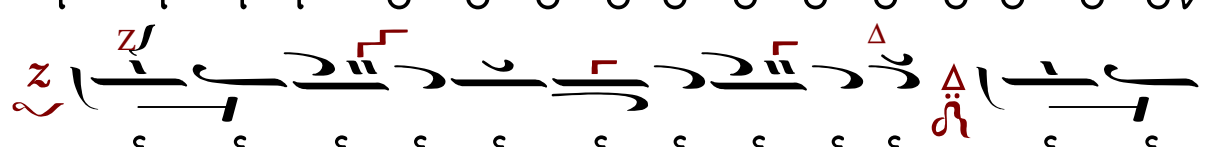
 τον Κυ

 ου ου ου ου ου ου ου ου

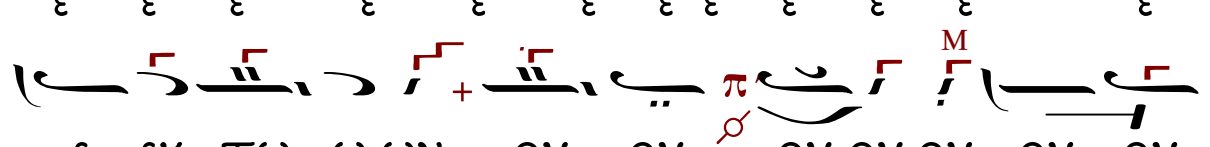
 ου ου ου ου ου ου ου ου

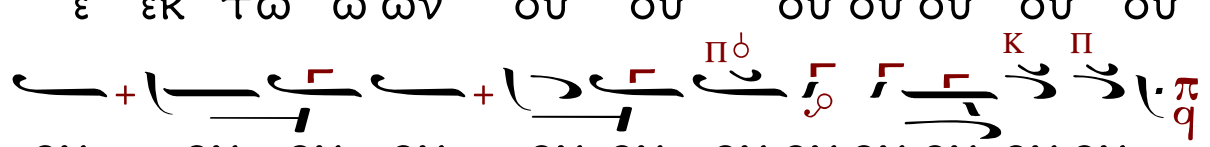
 ου ου ου ου ου ου ου ου

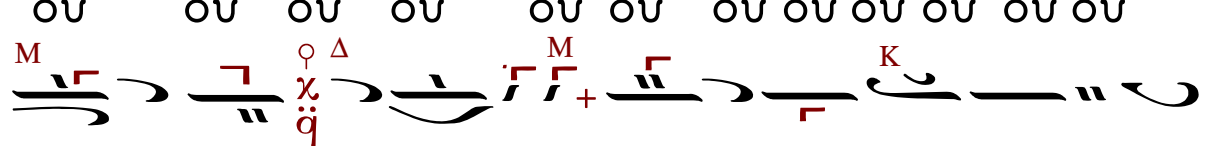
 ου ου ου ου ου ου ου ου

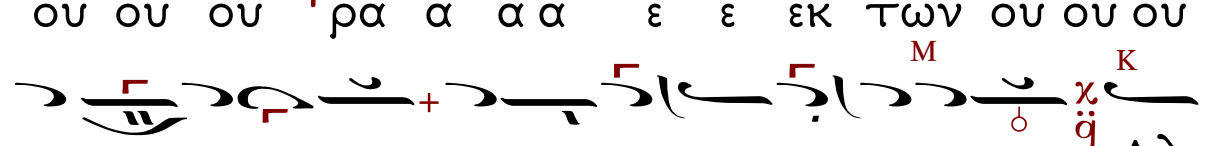
 ου ου ου ου ου ου ου ου

 ου ου ου ου ου ου ου ου

 ου ου ου ου ου ου ου ου

 ου ου ου ου ου ου ου ου

 ου ου ου ου ου ου ου ου

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἦχος Δι

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν
 λαβομεν Πνευμα επουραανιον ευρο
 μεν πιστιν ἀληθην ἀδιαιρετον Τρι
 αδα προσκυνου ου ου ουντες αυτη γαρ
 η ημας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί.

Ἦχος Δι

Ἄμην ἀμην ἀμην εἰς ἀφесιν
 αμαρτιων και εἰς ζωην την αι
 ω ω νιον

Πληρω θη τω στομα ημων
 αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστηρι ι ι ι ων τη ρησιν η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 μεραν με λε ταν την δι και ο συνην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἶη τὸ ὄνομα.

Ἦχος Δι

Ἀ α μην **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι
 ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
 ως του αι ω νος (Δίς)
 Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
 γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
 αι ω ω ω νο ο ος Τὸν Εὐλογοῦντα.
 Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἐγίνε μέ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.